

INFORMACJE

Zarządu Głównego PTTK

4224/8

WARSZAWA, PAŹDZIERNIK 1992 * * * * *

* DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

CENTRALNY OŚRODEK TURYSTYKI GÓRSKIEJ PTTK

30 września b.r. w uroczystej oprawie i w asyście góralskiej kapeli, przekazano oficjalnie do użytku dwie zabytkowe kamienice przy ul. Jagiellońskiej w centrum Krakowa jako Centralny Ośrodek Turystyki Górskiej PTTK. Otwarcie ośrodka jest uwieńczeniem trwającej blisko 25 lat batalii o zapewnienie należytych warunków organizacyjnych i lokalowych dla górskiej działalności naszego Towarzystwa.

Wybór Krakowa jako siedziby Centralnego Ośrodka Turystyki Górskiej PTTK nie jest przypadkowy. Kraków często nazywany jest stolicą polskiej turystyki górskiej i nie jest to megalomania, lecz stwierdzenie stanu faktycznego. Kraków - miasto kultury i nauki, położony w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów górskich, jest miejscem, przez które wiedzie większość dróg z północnej i centralnej Polski w Tatry, Pieniny i Beskidy. Tu właśnie żyli i tworzyli najwybitniejsi znawcy gór i działy turystyki górskiej: Wincenty Pol, Ludwik Zejszner, Eugeniusz Janota, Walery Eliasz, Leopold Swierz, Walery Goetel, Kazimierz Sosnowski, Władysław Krygowski. Od 1874 roku tu była siedziba Wydziału /Zarządu/ Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego,

W BIEŻĄCYM

NUMERZE M.IN.: PRZED XIII WALNYM ZJAZDEM PTTK STR. 7

a od powstania PTTK w 1950 roku siedziba dwu Komisji Zarządu Głównego: Komisji Turystyki Górskiej i Komisji Turystyki Narciarskiej. Tu przed ponad stu laty zaczęto gromadzić zbiory Centralnej Biblioteki Górskiej, które już wkrótce miały stać się drugim w Europie po Monachium księgozbiorem tematycznym poświęconym górcom, tu również gromadzone są zbiory archiwalne z historii turystyki górskiej i zagospodarowania gór. Tu od blisko siedemdziesięciu lat wydawane są "Wierchy", tu prowadzi się centralną kartotekę szlaków górskich, tu mieści się Centralny Referat Weryfikacyjny GOT i GON. Środowisko górskie Krakowa należy do najłobniejszych i najprężniejszych w Polsce. Dla całej tej bogatej i zróżnicowanej działalności istniała od dawna potrzeba stworzenia odpowiednich form organizacyjnych i warunków lokalowych. Bywały lokalu przy Placu Wiosny Ludów 8 / obecnie Plac Wszystkich Świętych / dobrze pamiętającą książki nie mieszczące się już w szafach i piętrzące się od podłogi po sufit, brak miejsca dla czytelników, zbiorów archiwalnych i eksponatów muzealnych, brak miejsca na większe zebrania, odczyty i wystawy. Z lokalu tego ponadto Towarzystwo nasze korzystało jako najemca, a nie właściciel lub stały użytkownik.

Z inicjatywą utworzenia Centralnego Ośrodka Turystyki Górskiej PTTK wystąpił w 1968 roku działacz Komisji Turystyki Górskiej ZG PTTK Edward Moskała. On również upatrywał na siedzibę Ośrodka dwie zabytkowe kamieniczki przy ul. Jagiellońskiej. Inicjatywa szybko uzyskała poparcie Komisji Turystyki Górskiej, Krajowej Rady Aktywności Górskiej, Zarządu Głównego PTTK, a także władz Krakowa. Uzyskano promesę lokalizacyjną i przystąpiono do prac nad tworzeniem Ośrodka. Ale w Krakowie nie szybko się nie dzieje, nie widać dziwnego, że przez pierwsze dziesięć lat niewiele zrobiono dla realizacji tej idei. Czasy nie bardzo bowiem temu sprzyjały, a i sam inicjator w swoich działaniach był jakby nieco osamotniony. Tym niemniej już wówczas rozpoczęto zbieranie środków na remont budynków, które gromadzone metodą zbiórki wśród członków PTTK na Fundusz Muzealny Turystyki Górskiej.

Przełomową datą dla sprawy był rok 1979, kiedy to utworzono Społeczny Komitet Odnowy Zabytków Krakowa, gromadzący osobiste życzenia polityczne, kulturalne i naukowego. Z inicjatywy krakowskich działaczy PTTK postanowiono wówczas - podobnie jak odnowę Krakowa postanowiono uczynić sprawą ogólnonarodową - sprawą tworzenia Centralnego Ośrodka uczynić sprawą "ogólnopolską". Członkami PTTK poczynił Towarzystwa w tej dziedzinie określono hasłem "PTTK dla Krakowa", a dla realizacji tych poczynił utworzono zespół roboczy pod nazwą Sztab Akcji "PTTK dla Krakowa", pod przewodnictwem początkowo Mariana Kaniewskiego, a w latach 1982-1992 Zbigniewa Kreska. Otwarto specjalne konto akcji, na które już wkrótce zaczęły napływać znaczące sumy zebrane wśród członków PTTK w całej Polsce, darowizny i dotacje. Rozpoczęto intensywne starania o pozyskanie sponsorów, których wynikiem było uzyskanie patronatu województwa nowosądeckiego wraz z deklaracją poważnych wkładów.

Historia zmagania o realizację i finansowanie remontu jest długa i bogata. Po kilku latach przygotowań, w I kwartale 1986 roku wykonawca - krakowskie Przedsiębiorstwo Rewaloryzacji Zabytków - weszło na plac budowy. Remont obu budynków był jednym z najtrudniejszych przedsięwzięć rewaloryzacyjnych w Krakowie. Trzeba było w całości odtworzyć jeden z budynków wraz z dwukondygnacyjnymi piwnicami, umocnić i odnowić fundamenty, zabezpieczyć i zakonserwować zachowane elementy zabytkowe. Wiele problemów stworzyła lokalizacja kotłowni gazowej. W I kwartale 1992 roku remont został zakończony i zaczęły się żmudne prace nad urządzeniem i wyposażeniem kamienic oraz przeniesieniem całego dobytku do nowej siedziby.

Ośrodek powstał dzięki społecznemu wysiłkowi i ofiarności członków, działaczy i pracowników PTTK. Lista ofiarodawców wpłacających przez wiele lat cegiełki na "PTTK dla Krakowa" i Fundusz Muzealny Turystyki Górskiej sięga kilku tysięcy pozycji, są na niej członkowie, koła, oddziały i zarządy wojewódzkie PTTK. Z przedsiębiorstw najbardziej aktywne było Wydawnictwo PTTK "Kraj", Biuro Turystyki Zagranicznej PTTK, większość OZGT-ów i "Foto-Pamów". Przez wiele lat ciężar działalności na rzecz Ośrodka spoczywał na Sztabie "PTTK dla Krakowa", wielkie zaangażowanie dla sprawy wykazywał prezes PTTK w latach 1980-1991 Andrzej Gordon. Nieoceniony jest wkład pracy i wysiłku Edwarda Moskały, jako inicjatora i nieustraszonego promotora całego przedsięwzięcia, a w końcowej fazie peknomocnika ZG PTTK do spraw COTG.

Przychylny klimat dla działalności PTTK stwarzały władze miasta Krakowa, w szczególności wiceprezydent dr Barbara Guzik /nota bene działaczka PTTK/ oraz Marek Paszucha - najpierw jako wiceprezydent Krakowa, później jako wiceprezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki. Działalność PTTK na rzecz Ośrodka była częścią kompleksowego programu odnowy Krakowa, kierowanego przez Społeczny Komitet Odnowy Zabytków Krakowa i została wysoko oceniona przez Komitet, czego wyrazem było przejęcie finansowania drugiego etapu remontu przez Społeczny Komitet.

Budynki, w których zlokalizowane Centralny Ośrodek Turystyki Górskiej PTTK zaliczone są do II grupy zabytków. Jeden z nich, na rogu ul. Jagiellońskiej i Szewskiej wzmiankowany jest w 1593, natomiast budynek przy ul. Jagiellońskiej 6 w 1727 roku. Do najciekawszych elementów zabytkowych odkrytych w czasie remontu należy zaliczyć piękne piwnice o sklepieniach kolebkowych wykonanych z kamienia łamanego, bogato profilowane kamienne portale, sklepienia kolebkowe z lunetami i płaski strop z polichromią z XVII wieku na parterze budynku narożnego. W elewacji od ul. Jagiellońskiej widoczne są fragmenty portali kamiennych dawnych okien, obecnie zaślepionych. Wystrój wnętrza to drewniana stolarka okienna i drzwiowa, stylowe lampy, drewniane schody i parkiety, pieczonecicwie odnowione fragmenty polichromii ściennej.

Wchodzącego do Ośrodka wita na parterze księgarnia PTTK "Pod Wierchami". Ta sama, którą założono przed kilkoma laty w dawnym lokalu, lecz teraz, prowadzona przez nowego dzierżawcę, o wiele lepiej zaopatrzona w przewodniki, monografie, mapy, widokówki, a także sprzęt i ekwipunek górski. Po prawej stronie "galeria marmurowa" przeznaczona do ekspozycji okresowych. Z niej prowadzą schody do piwnic - do kawiarni "U górali". Tu można wypić kawę lub coś zjeść, pogawędzić, umówić się na wędrowną, posłuchać góralskiej kapeli. W lecie na podwórku czynny jest "ogródek muzyczny" ze znakomitymi ludami. Resztę parteru zajmuje sklep muzyczny "Kompakt", salon mody "Preludium" oraz znany krakowski jubiler. Czynną z tych pomieszczeń pozwoli na opłacenie

większej części eksploatacji budynków. Na pierwszym piętrze kilka niewielkich pokoi biurowych, w nich biuro KTG i KTN, a także Koła Grodzkiego PTTK. Dalej sala posiedzeń i narad na 100 osób, w niej galeria portretów ludzi zasłużonych dla turystyki górskiej od Wincentego Pola do Walerzego Goetla. W pięknej narożnej sali z zachowaną resztką starej polichromii - "gabinet konferencyj-

ny" do mniejszych zebrań i porad. Przy starym, olbrzymim stole, pamiętającym jeszcze czasy TT i PTT, może zasiąść kilkanaście osób. Obok stołu stare biurko z żaluzjowym zamknięciem, przy którym pracował dyrektor biura PTT Bohdan Jaxa-Małachowski. Na ścianach obrazy: Morskie Oko Stanisława Gałka, pejzaż zimowy Leszki, portret długoletniego prezesa PTT J.W. Czerwińskiego pędzla Marka Żuławskiego, portret ks. Walentego Gadowskiego.

Drugie piętro zajmuje Centralna Biblioteka Górská i zbiory archiwalne oraz tworzące się wydawnictwo górskie. Z oszklonej galerii wchodzi się do małego pokoiku mieszczącego katalogi i stół z krzeskami dla czytelników. W drugim - lektorium, całą ścianę wypełniają stojące rzędem stare szafy z książkami biblioteki podręcznej. To dla tych właśnie szaf kilka lat temu podwyższano strop, aby się pomieściły. Lektorium wypełniają stoły z oświetlonymi stanowiskami dla 12 czytelników. Obszerny magazyn biblioteczny pozwolił wreszcie na umieszczenie na półkach książek do niedawna jeszcze gromadzonych w sterty w dawnym lokalu. Przy magazynie zaciszny pokój dla bibliotekarza. W narożnym pokoju centralne archiwum turystyki górskiej z pracownią dokumentacji mechanicznej wyposażoną w magnetowidy, monitory, kamerę wideo, magnetofony i komputer. W całym budynku jest jeszcze kilka małych pomieszczeń przeznaczonych na zaplecze gospodarcze, magazyny, pracownię fotograficzną.

Czym jest Centralny Ośrodek Turystyki Górskiej PTTK w Krakowie?

Z punktu widzenia materialnego to dwie zabytkowe kamieniczki w centrum Krakowa, pieczołowicie odrestaurowane, dobrze umeblowane i wyposażone w niezbędne, nowoczesne urządzenia techniczne, audiowizualne i wydawnicze.

Z punktu widzenia formalnego to niedawno założona fundacja pod nazwą "Centralny Ośrodek Turystyki Górskiej PTTK", będąca aktualnie w stadium rejestracji.

Z punktu widzenia merytorycznego zaś to ośrodek krzewienia wiedzy o górach oraz kształtowania i rozwijania turystyki górskiej. Źródłem wiedzy o górach są bezcenne zbiory Centralnej Biblioteki Górskiej, zbiory archiwalne i muzealne zgromadzone w Centralnym Ośrodku i terenowych ośrodkach muzealnych /w krakowskim Domu Turysty, na Markowych Szczażwinach, Jaworzynie Krynickiej, Turbaczu, Baraniej Górze, w Szczawnicy i w Ustrzykach Górnych/. Źródłem upowszechniania tej wiedzy - "Wierchy" i inne wydawnictwa, realizowane być

może już wkrótce przez własną oficynę wydawniczą. Wpływ na kształtowanie i rozwijanie turystyki górskiej będą - miejmy nadzieję - mieć działacze Komisji Turystyki Górskiej i Komisji Turystyki Narciarskiej, przewodnicy, przewodnicy, znakarze szlaków i inni, którzy pod dachem Centralnego Ośrodka znajdą wreszcie godziwe warunki dla pracy społecznej. Tu można będzie zasięgnąć informacji o wszystkich górach świata, kupić książki i mapy, wysłuchać odczytu, obejrzeć film lub wystawę, spotkać się z przyjaciółkami, wspomnieć poprzednie i umówić się na następne wędrowki górskie.

Otwarcie dwu budynków przy ul. Jagiellońskiej stanowi dla naszego Towarzystwa ogromną szansę stworzenia w nich "centrum turystyki górskiej" z prawdziwego zdarzenia.

Stworzenie tej szansy jest powodem do słusznej dumy i satysfakcji dla wszystkich, którzy uczestniczyli w tym przedsięwzięciu. Wykorzystanie zaś tej szansy powinno być przedmiotem troski Zarządu Głównego, Komisji Turystyki Górskiej i Komisji Turystyki Narciarskiej oraz wszystkich, którym bliskie są sprawy gór i turystyki górskiej.

Zbigniew Kresek

MIERZ SIĘ NA ZAMIARY

NIE ZAMIAR PODŁUG SIĘ -

Tak bardzo potrzebny był ten dzień, właśnie teraz kiedy wielokrotnie zniechęceni, jeszcze częściej zmęczeni dajemy sobie odbierać radość z własnych dokonań, dajemy mówić, że nic pozytywnego nie mamy do zaoflarowania sobie wzajemnie w Towarzystwie i społeczeństwu.

30 września 1992 roku udowodniono możliwość zamiany marzeń w rzeczywistość otwierając Centralny Ośrodek Turystyki Górskiej PTTK w Krakowie.

Przed uroczystością, która została wyznaczona na godz. 14-tą kapela góralska zespołu "Skalni" Akademii Rolniczej w Krakowie pod kierownictwem Ryszarda Gąski objechała drabiniastym wozem dookoła rynek zapraszając gości i przygrywając przybywającym już na Jagiellońskiej 6, a byli to:

wojewoda krakowski Tadeusz Piekarczyk; wiceprezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki Marek Paszucha; przewodniczący Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa prof. dr Tadeusz Chrzanowski; prezes

ZG PTTK Marek Dąbrowski wraz z całym Prezydium ZG; działacze i pracownicy turystyki, w tym: prezes Oddziału PTTK "Beskid" w Nowym Sączu Władysław Stendera; prezes Oddziału Krakowskiego PTTK Zbigniew Twaróg; działacze oddziałów PTTK woj. krakowskiego, a także kilku oddziałów pracujących w górach; przewodniczący KTG ZG PTTK Marek Staffa; przewodniczący KTN ZG PTTK Zbigniew Siudak; członkowie KTG, kierownicy schronisk górskich: Wincenty Cieśliewicz /Chochołowska/, Waleria i Piotr Ostrowscy /Wetlina/, Stanisław Śmietana /Szczawnica/, dyrektorzy i pracownicy krakowskich biur turystycznych, w tym: Orbisu, Krakowskiej Izby Turystyki, Gromady itp.; przedstawiciele wydziałów Urzędu Wojewódzkiego i Urzędu miasta Krakowa.

Zgromadziliśmy się przed pięknymi, drewnianymi schodami przewiazanymi krakowską wstęgą. - Uroczystość rozpoczęło krótkie wystąpienie wiceprezesa ZG PTTK Adama Chyżewskiego spinające kłębą działalność naszych poprzedników z Dworca Tatrzańskiego w Zakopanem z dniem dzisiejszym, podkreślające szczególną rolę Centralnej Biblioteki Górskiej w sposób zasadniczy wspomagającej kulturotwórczą rolę turystyki. Przecięcia wstęgi dokonał Władysław Krygowski, honorowy członek PTTK i honorowy przewodniczący KTG ZG PTTK. Na znak otwarcia wiceprezes UKFiT Marek Paszucha trzykrotnie uderzył w balustradę schodów starą, zabytkową łagą bacowską z Beskidu Żywieckiego, a kapela wykonała krótką melodię na trombiecie góralskiej.

Druga część uroczystości odbywała się w sali konferencyjnej COTG będąc zarazem zwieńczeniem tegorocznych obchodów XV Krakowskich Dni Turystyki.

Spotkanie działaczy i pracowników turystyki prowadził Zdzisław Turkot, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Krakowskich Dni Turystyki, prezes Oddziału Krakowskiego PTSM.

Jako pierwszy zabrał głos wojewoda krakowski Tadeusz Piekarz, wyrażając uznanie dla wszystkich, którzy przyczynili się do utworzenia COTG i życząc Ośrodkowi jaknajlepszych wyników działalności.

Członek ZG PTTK i przewodniczący Sztabu "PTTK dla Krakowa" Zbigniew Kresek przedstawił historię tworzenia Ośrodka oraz rewaloryzacji budynków przy ul. Jagiellońskiej. Na zakończenie swego wystąpienia przekazał prezesowi ZG PTTK Markowi Dąbrowskiemu symboliczny klucz od Ośrodka z prośbą, aby Ośrodek był otaczany opieką przez Zarząd Główny. Prezes Marek Dąbrowski z kolei wręczył ten klucz gospodarzowi Ośrodka, Edwardowi Moskałemu jako prezesowi nowo utworzonej Fundacji COTG.

Wiceprezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki Marek Paszucha w swoim wystąpieniu podkreślił gospodarcze znaczenie turystyki oraz wyraził uznanie dla PTTK za utworzenie Centralnego Ośrodka Turystyki Górskiej, który będzie chronić i zwielokrotniać dorobek pokoleń działaczy związanych z górami. Wręczył Edwardowi Moskałemu czek na 54 mln. zł., przeznaczone na zakup urządzeń drukarskich dla GÓRSKIEJ OFICYNY WYDAWNICZEJ. Następnie wiceprezes ZG PTTK Adam Chyżewski wręczył medale PTTK "za pomoc i współpracę" osobom szczególnie zasłużonym dla COTG. Medale te otrzymali: Barbara Guzik, b. wiceprezydent miasta Krakowa; prof. dr Tadeusz Chrzanowski przewodniczący Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa; Marek Paszucha b. wiceprezydent miasta Krakowa, wiceprezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki; Antoni Rączka b. wojewoda sądecki; Zdzisław Trawiński dyrektor Zarządu Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa. W dalszej części spotkania wręczono odznaczenia i wyróżnienia oraz nagrody pieniężne i książkowe. Otrzymało je kilkadziesiąt osób, w tym spośród działaczy i pracowników PTTK związanych z COTG: Jadwiga Polańska otrzymała odznakę Zasłużonego Działacza Turystyki w stopniu srebrnym; Jacek Ormicki i Roman Zadora Srebrną Honorową Odznakę PTTK; Wiesław Wójcik nagrodę książkową. Wiceprezes UKFiT Marek Paszucha zakomunikował, że inicjator Ośrodka Edward Moskała został wyróżniony nagrodą resortową I stopnia. - Odezwali się długo nie milknące oklaski, fala prawdziwej serdeczności przeszła przez salę. Nagrodę resortową II stopnia otrzymał prezes Koła Grodzkiego PTTK Jan Laurynów.

Delegacja Związku Podhalan złożyła życzenia pomyślności dla Ośrodka, wręczając Edwardowi Moskałemu góralski oszczypek jako symbol sytości i obfitości. Po zakończeniu spotkania na sali konferencyjnej uczestnicy zwiedzili pomieszczenia Ośrodka. W nowo uruchomionej kawiarni w piwnicy nastąpiło spotkanie przy lampce wina i kawie, w trakcie którego dokonano wpisów do książki pamiątkowej. Cała uroczystość została zarejestrowana na taśmie wideo. Krótka relacja z uroczystości ukazała się w tym samym dniu w programie lokalnym telewizji krakowskiej. Otwarcie Ośrodka skwitowano również szeregiem notatek i artykułów w prasie krakowskiej.

Towarzystwo - ludzie Towarzystwa tego dnia zapisałi na swoim koncie sukces na, który złożył się upór, konsekwencja w działaniu, praca bez liczenia godzin, umiejętność zdobywania przyjaciół dla tego wielkiego przedsięwzięcia, cierpliwość.

To wszystko czego dokonano nie mieści się w pojęciu pracy - czy to społecznej, czy zawodowej - mieści natomiast w pojęciu służby przez wiele lat pogardzanej, przez wielu zapomnianej, a trwającej nieprzerwanie w środowisku krakowskim.

W.S.

O CENTRALNEJ BIBLIOTECE GÓRSKIEJ PTTK

Ostatni dzień września 1992 r. przejdzie do historii turystyki górskiej w Polsce. W tym dniu bowiem odbyło się uroczyste otwarcie zespołu dwóch zabytkowych kamienic przy ul. Jagiellońskiej 6/6a w Krakowie, w których znalazł miejsce Centralny Ośrodek Turystyki Górskiej PTTK. Po przeszło ćwierćwieczu zrealizowana została idea rzucana niegdyś przez Edwarda Moskałę, by stworzyć w Krakowie centrum nie tylko turystyki górskiej, ale i szeroko rozumianej kultury łączącej się z uprawianiem turystyki i krajoznawstwa w górach.

Ten kulturowy aspekt, który zawsze był silnie akcentowany przez pomysłodawcę i inicjatora budowy Ośrodka, zyskał w ostatecznej realizacji godny wyraz, całe bowiem drugie piętro obu połączonych kamienic przeznaczone zostało na siedzibę dwóch wzajemnie komplementarnych instytucji naszego Towarzystwa: Centralnej Biblioteki Górskiej PTTK oraz Głównego Archiwum Historycznego Turystyki Górskiej.

Zyskanie nowego, wspaniałego lokalu przez Centralną Bibliotekę Górską PTTK jest dobrą okazją dla przypomnienia dziejów tej unikatowej - nie tylko w skali Polski, ale także całej Europy środkowej - placówki bibliotecznej.

Jej początki związane są ściśle z samymi początkami działalności Towarzystwa Tatrzańskiego, założonego wprawdzie w 1873 roku, faktycznie jednak działającego od roku 1874. "W celu rozpowszechnienia wiadomości o świecie alpejskim, założył Wydział /Zarząd Główny - wedle ówczesnej nomenklatury, przyp. WAW/ bibliotekę turystyczną, którą wzbogacił przede wszystkim dary oddziałów włoskiego klubu alpejskiego w Neapolu, Florencji, Turynie, Agordzie, Suzie, Aostie; francuskiego klubu alpejskiego w Paryżu; niemieckiego i austriackiego Towarzystwa alpejskiego w Frankfurcie n.M.; styryjskiego Towarzystwa górskiego w Gradcu; siedmiogrodzkiego Towarzystwa alpejskiego w Kronstacie; księgarńi J. Julliena w Genewie; tudzież dary pp. Arnesego, Gala, Luigi dell Oro di Giosue, A. Manzoni, M. Dechy ego, Dr. E. Desora, hr. K. Przeździeckiego, Dr. Lutostańskiego, K. Wolańskiego, S. Rewieńskiego, W. Zawadzkiego, Dr. J. Żulińskiego i A. Gillera /z biblioteki Seweryna Goszczyńskiego pamiątka po nim dla Towarzystwa/" - czytamy w sprawozdaniu z działalności Towarzystwa Tatrzańskiego w pierwszym okresie jego istnienia.

Zbiory Biblioteki lokowane były zawsze w siedzibie naczelnych władz Towarzystwa w Krakowie. Bodaj pierwszy znany adres, to ul. Kopernika 25, gdzie TT korzystało z gościnności Towarzystwa Gospodarczo-Rolniczego. Potem były: ul. Wolska 72 /później Piłsudskiego, Manifestu Lipowego i obecnie znowu Piłsudskiego/, ul. św. Jana 13 oraz 20, ul. Starowiślna 14 /w mieszkaniu wybitnego działacza TT, jego wieloletniego sekretarza, prof. Leopolda Świerza/, ul. Sławkowska 15, ul. Zwierzyniecka 9 i wreszcie - na długie lata - ul. Kolejowa 4 /przemianowana później na ul. Potockiego, a jeszcze później na Stalina, obecnie Westerplatte/, potem - również na bardzo długo /40 lat/ plac Wszystkich Świętych 8 /do niedawna pl. Wiosny Ludów/.

Aczkolwiek przez ostatnie ćwierćwiecze ubiegłego wieku zbiory Biblioteki stopniowo i systematycznie rosły, wzbogacane zakupami i darami, to jednak w tym czasie - tak przynajmniej można mniemać na podstawie publikowanych sprawozdań - Towarzystwo przywiązywało większą wagę do gromadzonej równoległe w Zakopanem biblioteki o charakterze głównie rekreacyjnym, przeznaczonej dla ówczesnych zakopiańskich gości. Biblioteka krakowska była w tym okresie w zasadzie tylko księgozbiorem obsługiwanym przez wspomnianego długoletniego /przez ponad 25 lat/ sekretarza Towarzystwa - Leopolda Świerza. Jego też zatem należy uznać za pierwszego bibliotekarza. Dwukrotnie, w 1878 i w 1892 roku, opublikował on na łamach "Pamiętnika TT" spis wydawnictw zgromadzonych w Bibliotece.

Zarówno w mieszkaniu Świerza, jak i w lokalu przy ul. Zwierzynieckiej 9 warunki przechowywania księgozbioru musiały być nie najlepsze, skoro - po przeprowadzeniu się biura Towarzystwa do nowego, większego lokalu przy ul. Kolejowej 4, co nastąpiło w 1908 roku - w sprawozdaniu Towarzystwa skonstatowano: "... dopiero teraz można tam było przeprowadzić uporządkowanie, przynajmniej częściowe, archiwum i biblioteki oraz zbioru map i fotografii Towarzystwa, dotychczas, można powiedzieć, zupełnie odległym bezużytecznie leżących i chaotycznie przechowywanych. Biblioteka Towarzystwa - pisano dalej - jest też już dzisiaj dostępną do użytku członków, czasopisma nadchodzące mogą być na miejscu łatwo przeglądane, a wydział ma nadzieję, że niedługo dadzą się wprowadzić stałe godziny czytelniane, gdy tylko będzie przeprowadzono skatalogizowanie i biblioteki i map i czasopism."

W 1909 roku funkcję bibliotekarza Towarzystwa objął prof. Ignacy Król, przyrodnik, jeden z członków w owym czasie taterników. Spisał on ponownie zbiory i przedstawił ich stan w "Pamiętniku TT" /w roku 1910 i w 1911/.

Nowy lokal wkrótce okazał się znowu za ciasny, dlatego też w 1910 roku, w tym samym domu, wynajęto obszerniejszy lokal biurowy, w którym jeden /większy/pokój przeznaczono na biuro i na posiedzenia, w drugim natomiast ulokowano Bibliotekę. "...Ustawiona w nowych dwóch szafach oraz w jednej mniejszej szafce, oddanej na mapy, ryciny i fotografie, zyskała teraz wreszcie odpowiednie przechowanie i możliwość dalszego rozrostu..." To stwierdzenie było - widać - jednak zbyt optymistyczne, bo już w 1912 roku, podczas walnego zgromadzenia Towarzystwa prof. Kazimierz Sosnowski skarżył się, że "używanie biblioteki TT jest bardzo utrudnione" i prosił "o odpowiednie zarządzenie celem jej udostępnienia".

Brak jest wiadomości o losach Biblioteki w okresie pierwszej wojny światowej. Zapewne wobec ubożuchnego w tym czasie budżetu Towarzystwa ustały zakupy, a na skutek wojennej zawieruchy zaprzestano też docierać dary.

Kolejni bibliotekarze, już po wojnie powoływani do tej funkcji - prof. Kazimierz Sosnowski, nauczyciel szkół średnich, działacz TT i autor pierwszego, monograficznego przewodnika po Beskidach Zachodnich, jego zastępca: dr Kazimierz Piotrowski, lekarz /mianowany w 1919 roku/, dalej dr Włodzimierz Łaba, sekretarz sądu, tawernik /mianowany w roku 1920/ i Kazimierz Sosnowski, mianowany tym razem zastępcą bibliotekarza - nie zdołali niestety doprowadzić do uruchomienia Biblioteki po wojennej przerwie z powodu trudności związanych z formalnym odbiorem księgozbioru od Ignacego Króla. Udało się to dopiero następnemu bibliotekarzowi, mianowanemu na to stanowisko w marcu 1922 roku. Jesienią tegoż roku przejął on wreszcie zbiory biblioteczne i rozpoczął dyżury. Jego zastępcą był dalej Kazimierz Sosnowski. Na podstawie zachowanej do dziś "Księgi dzieł wypożyczonych z biblioteki Towarzystwa Tatrzańskiego", założonej jeszcze w początkach kadencji Ignacego Króla, można wnioskować, że Drolowski pełnił służbę biblioteczną do jesieni 1924 roku.

W 1926 roku kolejnym bibliotekarzem został Adam Sokołowski, lekarz, późniejszy profesor UJ, w owym czasie wybitny taternik. Niestety, już po paru tygodniach, zrezygnował z tego stanowiska przymuszony do tego swoimi obowiązkami zawodowymi.

Godność bibliotekarza powierzono w 1927 roku Władysławowi Midowiczowi, wtedy młodemu studentowi UJ, ale już wybitnemu działaczowi Oddziału Babiogórskiego PTT, który już w następnym roku miał opublikować pierwszy projekt parku narodowego na Babiej Górze. Midowicz zabrał się z energią do pracy nad uporządkowaniem Biblioteki i jej uzupełnieniem. Dzięki jego staraniom zaprowadzono rejestr książek, rozpoczęto prace nad katalogiem kartkowym, zakupiono wreszcie komplet szaf /służących do dziś, ulokowanych obecnie w lektorium/, w których zbiory znalazły pomieszczenie.

Władysław Midowicz pełnił funkcję bibliotekarza do 1930 roku. Po jego rezygnacji nowym bibliotekarzem został w listopadzie owego roku Bohdan Małachowski, turysta, taternik, działacz Sekcji Taternickiej AZS. Wykończył on ostatecznie zapoczątkowane przez Midowicza prace i przystąpił do porządkowania zbioru map i przeźroczy.

W 1931 r. Biblioteka wraz z całym biurem PTT po raz kolejny zmieniła siedzibę, przenosząc się do obszernego, 4-pokojowego lokalu mieszczącego się w sąsiedniej kamienicy, przy ul. Potockiego 5.

1932 rok przyniósł znowu zmianę bibliotekarza. Wiosną tegoż roku opiekę nad zbiorami przejął Witold H. Paryski, wtedy student medycyny, wybitny taternik, członek TOPR, znawca piśmiennictwa tatrzańskiego. Pełnił on tę funkcję do maja 1933 roku.

Kolejnym bibliotekarzem został dr Jan Magiera, filolog, nauczyciel szkół średnich, lektor języka słowackiego na UJ, działacz PTT oraz PTK. Z objęciem przez niego kierownictwa Biblioteki zbiegła się sprawa jej statusu prawnego w obrębie Towarzystwa. Biblioteka mianowicie, podczas reorganizacji Towarzystwa, została powierzona w 1923 r. powstającemu wtedy właśnie Oddziałowi Krakowskiemu PTT. Zjazd Delegatów PTT w Zakopanem, odbywający się w maju 1933 roku, uznał za konieczność ustalenie charakteru biblioteki Towarzystwa i uznania jej za Centralną Bibliotekę PTT, działającą wszakże nadal przy Oddziale Krakowskim. Powołano specjalną komisję, w której skład weszli: Tadeusz Górski i Bohdan Małachowski - z ramienia Zarządu Głównego PTT oraz Jan K. Dorawski i Jan A. Szczepański - jako delegaci Oddziału Krakowskiego.

Zgodnie z wytycznymi Zarządu Głównego Komisja miała doprowadzić do zazonenia osobnego inwentarza dzieł będących własnością Oddziału, osobnego zaś dla dzieł stanowiących własność Zarządu Głównego. Oba księgozbiory miały jednak pozostawać we wspólnym pomieszczeniu i figurować w jednym, wspólnym katalogu książkowym i kartkowym.

Biblioteka prowadzona bezinteresyownie i z wielkim nakładem pracy przez Jana Magierę rozwijała się systematycznie. Z końcem 1938 roku liczyła ponad 2100 dzieł i była największym księgozbiorem górskim w Polsce.

Wybuch wojny i okupacja niemiecka spowodowały poważne zagrożenie dla zbiorów. Lokal Zarządu Głównego PTT został zajęty przez Alpenverein - Zweigstelle Krakau, a PTT - podobnie jak i inne polskie stowarzyszenia - zostało rozwiązane. Szczęśliwe zdarzenie losu sprawiło jednak, że nie doszło do całkowitej zagłady Biblioteki. Oto bowiem prezesem krakowskiego oddziału Alpenvereinu został Eduard Hirsch, turysta i alpinista, dyrektor Kriminalpolizei. Był on - jak pisał Jan A. Szczepański - "jednym z tych nielicznych Niemców, którzy w warunkach bezprawia i zbrodni, panujących w okupowanej Polsce, starali się zachować godność ludzką i postępowali poprawnie." Hirsch umożliwił Bronisławowi Romaniszynowi i Janowi A. Szczepańskiemu dostęp i opiekę nad lokalem PTT i mieszczącymi się w nim zbiorami. Na wszelki wypadek wynieśli oni z Biblioteki co cenniejsze wydawnictwa i ulokowali je w domach prywatnych, m.in. w mieszkaniu Jana Magiera. W biurze PTT Alpenverein zorganizował bibliotekę niemiecką, nie naruszając jednak biblioteki PTT. Gdy okupanci - wspominał Jan A. Szczepański - "zabrali się do ucieczki z Generalnej Guberni, Hirsch zabrał ze sobą tylko zbiory owego Zweig Krakau des DAV, choć miał czas i na grabież mienia polskiego." Tak więc Biblioteka szczęśliwie przetrwała ponury okres okupacji niemieckiej.

Przez pewien czas po wojnie formalnie sprawował funkcję bibliotekarza nadal Jan Magiera, ale już w grudniu 1945 roku w lokalu Towarzystwa pojawił się Kazimierz Polak, który zafascynowany zbiorami, na propozycję Bohdana Małachowskiego, zajął się Biblioteką od lutego 1946 roku jako zastępca bibliotekarza, początkowo społecznie, a od lipca 1947 roku statowo. Swą owocną i pełną poświęcenia służbę biblioteczną pełnił on, z kilkuletnią przerwą, przez blisko ćwierć wieku, do kwietnia 1978 roku. Jego zasługą jest scalenie zbiorów dawnych bibliotek: Centralnej Biblioteki PTT, Biblioteki Klubu Wysokogórskiego PTT, Biblioteki Oddziału Krakowskiego Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego i zbiorów Antoniego Ojrzynskiego, działacza PTT i PTK, wybitnego bibliofila górskiego, który ocaliwszy z pożogi wojennej część swego księgozbioru przekazał go Polskiemu Towarzystwu Tatrzańskiemu.

Dziełem Kazimierza Polaka jest także istniejący /i kontynuowany/ w bibliotece katalog krzyżowy alfabetyczno-przedmiotowy, jemu też zawdzięcza Biblioteka pozyskanie szeregu cennych i rzadkich dzieł.

W latach 1955-1962, kiedy Kazimierz Polak nie pracował w Bibliotece, funkcję bibliotekarza pełniła Eugenia Malinowska, długoletnia i zasłużona działaczka na polu bibliotekarstwa i oświaty, w owym czasie pracownica Miejskiej Biblioteki Publicznej w Krakowie. Nie rozumiała ona - niestety - specyfiki Biblioteki i podczas jej kadencji wprowadzone zostały do zbiorów dzieła nie mające nic wspólnego z tematyką górską.

Po ustąpieniu Kazimierza Polaka z funkcji bibliotekarza Centralnej Biblioteki Górskiej PTTK opiekę nad jej zbiorami przejął niżej podpisany i sprawuje ją do chwili obecnej.

Z chwilą połączenia się w 1950 roku Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego w jedno Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze kontynuacją działalności dawnego PTT w obrębie nowego Towarzystwa zajęła się Komisja Turystyki Górskiej Zarządu Głównego PTTK. W jej też gestii znalazła się Centralna Biblioteka Górską. Biblioteka znalazła w nowym Towarzystwie dobre warunki rozwoju; czego najlepszym przykładem jest fakt, że w ciągu przeszło czterdziestu lat działania PTTK zbiory jej wzrosły blisko 3,5-krotnie.

W okresie powojennym Biblioteka trzy razy zmieniała siedzibę. Około roku 1947 przeniesiono ją z pierwszego piętra kamienicy przy dzisiejszej ulicy Westerplatte 5 na parter. Tam otrzymała pokój tylko na własne potrzeby. Po powstaniu nowego Towarzystwa w lokalu Biblioteki urzędowały nadto do południa inwestycje PTTK.

W 1952 roku Biblioteka wraz z całym biurem KTG ZG została przeniesiona do kamienicy przy pl. Wszystkich Świętych 8, gdzie egzystowała przez minione czterdzieści lat.

Maj 1991 roku rozpoczął długotrwałą i skomplikowaną akcję przenosin zbiorów Biblioteki do nowo wybudowanego i wykańczanego właśnie budynku Centralnego Ośrodka Turystyki Górskiej PTTK przy ul. Jagiellońskiej 6/6a. W połowie roku przerwano udostępnianie zbiorów i rozpoczęto ich pakowanie. Jesienią zakończono pakować druki zwarte i sukcesywnie, w miarę możliwości organizacyjnych transportowano paczki na Jagiellońską. Do końca 1991 roku do nowej siedziby przeniesiono blisko 2/3 zbiorów. Wiosną roku bieżącego zakończono ostatecznie transport zbiorów i rozpoczęto ich układanie. Żmudną tę pracę zakończono na około dwa tygodnie przed planowanym terminem uroczystego otwarcia Ośrodka. Trzeba podkreślić, że - przy więcej niż skromnej obsadzie etatowej Biblioteki - ta ogromna praca nie byłaby możliwa do wykonania, gdyby nie pełna zrozumienia postawa i pomoc inicjatora i dyrektora Ośrodka Edwarda Moskały oraz Jadwigi Polańskiej, Jacka Ormickiego i Romana Zadory ofiarne pracujących przy uruchamianiu Ośrodka. Liczącą się pomoc okazali też działacze Podkomisji Kultury i Historii Turystyki Górskiej KTG ZG oraz członkowie krakowskiego Koła Przewodników Tatrzańskich im. Macieja Sieczki.

W roku 1991 Biblioteka powiększyła się o zbiory górskie Jana A. Szczepańskiego, w roku bieżącym natomiast znalazł się w niej księgozbiór PZA /dawnego Klubu Wysokogórskiego/, zdeponowany dotychczas w Muzeum Sportu i Turystyki w Warszawie.

Biblioteka liczy obecnie blisko 30 tysięcy woluminów druków zwartych, czasopism i wydawnictw ciągłych. To już duże zbiory. Do ich obsłużenia oraz pełnego i właściwego opracowania absolutnie nie wystarcza istniejący obecnie jeden etat, toteż władze Towarzystwa winny zastanowić się nad sposobem wzmocnienia obsady krakowskiej Biblioteki.

Dzięki inicjatywie i uporowi w działaniu Edwarda Moskały, dzięki pracy wielu osób dobrej woli Centralna Biblioteka Górską PTTK zyskała warunki bytowania prawdziwie godne wartości jej zbiorów, najlepsze w jej blisko już 120-letniej historii, teraz trzeba myśleć o jej wsparciu personalnym.

Z największą przyjemnością informuję
przemiałą brać turystyczną,
że po pożarze jaki miał miejsce
17 grudnia 1991 roku schronisko

OBSŁUGUJE TURYSTÓW!

czynna baza noclegowa w pokojach 1 do 7
osobowych w ilości 34 miejsc, oraz pełna
gastronomia (śniadania, obiady, kolacje)

PRZED XIII WALNYM ZJAZDEM PTTK ●

CZTERY MIESIĄCE PRZED XIII WALNYM ZJAZDEM PTTK

Walny Zjazd Towarzystwa odbędzie się w dniach 26-28 lutego 1993 r. w Poznaniu. Obecnie trwają zjazdy oddziałów PTTK, na których wybierani zostają delegaci - będzie ich w Poznaniu 367. Ołbrzymia większość oddziałów dysponuje jednym mandatem, jedynie trzydzieści kilka oddziałów ma ich dwa lub więcej. To grono uczestników Walnego Zjazdu będzie miało decydujący głos w sprawach dotyczących najbliższej i dalszej przyszłości Towarzystwa.

Walny Zjazd prawdopodobnie będzie chciał zająć stanowisko wobec wielu problemów, które pojawiły się w Towarzystwie i jego oddziałach w ciągu ostatnich 3-oh latach. Był to bowiem okres pierwszych doświadczeń, związanych z nowym Statutem Towarzystwa, jego zmienioną strukturą, znacznym uszczupleniem stanu liczbowego oraz możliwości finansowych.

Zmniejszenie liczby członków Towarzystwa świadczy niewątpliwie o jego mniejszej atrakcyjności, zarówno utylitarnej jak programowej. W znacznej mierze jest to spowodowane czynnikami od nas niezależnymi, jak lawinowy wzrost liczby konkurencyjnych biur podróży, wielu innych możliwości zrzeszania się ludzi, czy wreszcie obecny stan zamożności w Polsce. Wydaje się jednak niewątpliwym, że program Towarzystwa postrzegany zarówno przez jego członków obecnych, czy potencjonalnych, jest mało wyrazisty i nie dostosowany do dzisiejszych warunków i wymagań. Walny Zjazd winien poważnie rozważyć istniejące możliwości znalezienia nowych dziedzin działalności, które nie byłyby jedynie mechanicznym powieleniem doświadczeń z przeszłości. Brak takich nowych pól ekspansji intelektualnej, krajoznawczej czy geograficznej będzie zgubny dla Towarzystwa, jak zresztą dla każdego organizmu społecznego. Ołbrzymią siłą naszych protoplastów, PTT i PTK, było sprzężenie ich programów z naczelnymi ideami całego społeczeństwa: walką o zachowanie tożsamości narodu pod zaborami oraz zjednoczenia kulturalnego po odzyskaniu niepodległości. PTTK było przez wiele lat niemal jedyną organizacją, która wpała w społeczeństwie umiętności turystyczne oraz uświadamiała niezbędność turystyki i krajoznawstwa w normalnym, kulturalnym wychowaniu. Wydaje się, że nasza atrakcyjność w tym względzie już się wyczerpała, a nowe pola działania winny być silnie związane z odtwarzaniem wolnego społeczeństwa i państwa. Walny Zjazd powinien przyjąć jasną i w miarę zwięzłą deklarację ideową. Przy jej sformułowaniu nie można pominąć dorobku intelektualnego IV Kongresu Krajoznawstwa Polskiego, streszczonego w Rezolucji.

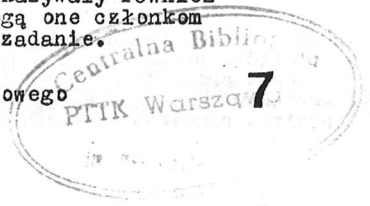
Drugim naczelnym problemem wydaje się być wzajemny stosunek działalności programowej oddziałów czy ich kół i klubów, a Towarzystwem jako całością. Zjazd nie może nie podjąć dyskusji o nowej roli władz naczelnych PTTK, o nowych zadaniach komisji programowych Zarządu Głównego. Ten problem wiąże kwestie programowe z organizacyjnymi i najprawdopodobniej z korektami obowiązującego Statutu.

Korekty Statutu, a być może jego głębsza modyfikacja wiąże się również z oazą sferą finansową i majątkową Towarzystwa. Doświadczenia ostatnich 3-oh lat, przejściowych od starej do nowej struktury Towarzystwa wykazały, że zbyt wiele jest niejasności choćby w sprawach przejmowania obiektów przez oddziały - oraz ponoszenia za nie odpowiedzialności. Walny Zjazd winien udzielić przyszłemu Zarządowi Głównemu bardziej niż dotychczas jednoznacznych wskazówek w sprawach dysponowania majątkiem Towarzystwa. Wiąże się z tym szereg kwestii szczegółowych, jak chociażby sformułowanie reguły, która pozwoli rozstrzygać kwestie zakłóconych często praw własnościowych w przeszłości.

Ten krótki wstęp do materiałów przedjazdowych zawartych w "Informacjach ZG PTTK" nie wyczerpuje oczywiście nawet części kwestii i problemów, z którymi delegaci stawiają się w Poznaniu. Podobne materiały będą się ukazywały również w kolejnych "Informacjach ZG PTTK" i jeżeli choć w drobnej części pomogą one członkom Towarzystwa w czasie przygotowań do Walnego Zjazdu, to spełnią swoje zadanie.

Przewodniczący Zespołu Programowego
XIII Walnego Zjazdu PTTK

/-/ Adam Chyżewski

Dlaczego w PTTK ?

Dożyliśmy czasów, gdy Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze nie jest jedyną organizacją skupiającą turystów w Polsce i jedyną organizacją wyznaczającą drogi rozwoju turystyki. Powstały i będą powstawały nowe organizacje, towarzystwa i związki, które niewiele będą się od siebie różniły. Będą się one powoływały na ten rodowód, na który i my się powołujemy oraz na te tradycje, na których i my się wzorujemy.

Musimy więc samookreślić się, aby nie utracić tożsamości. Samookreślić się zarówno dla siebie samych, jak i na zewnątrz. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze powinno kojarzyć się z określonym zespołem wartości, aby zarówno Towarzystwo, jak i jego członkowie nie ginęli w tłumie.

Musimy sprostać wyzwaniom współczesnego świata.

Celem Towarzystwa powinno być:

- rozbudzanie umiłowania kraju ojczystego,
- ochrona przyrody,
- ochrona dóbr materialnych przeszłości,
- ochrona tradycji i wartości kulturowych.

Idąc tak nakreśloną drogą, naszych celów nie powinniśmy postrzegać wycofanie. Nasze spojrzenie powinno ogarniać wszystkie te cele naraz.

Musimy też pamiętać, jak wartościowym kapitałem na przyszłość są nasze dokonania dla społeczeństwa i nasza tradycja. Musimy jednak zmodyfikować pewne formy działalności, dzisiaj już anachroniczne. W naszej przyszłej działalności nie powinniśmy ograniczać się do podejmowania uchwał i zajmowania stanowisk, lecz czynnie cele realizować.

Musimy więc rozbudzić aktywność w społeczności PTTK.

Musimy zadbać o to, by obraz Towarzystwa i obraz członka Towarzystwa na zewnątrz, w społeczeństwie był wyrazisty, jednoznaczny i kojarzył się z określonym zespołem idei. Jest to szczególnie istotne, gdyż program PTTK i formy jego realizacji są sumą indywidualnych programów członków Towarzystwa i jego oddziałów.

Musimy być otwarci i tolerancyjni dla różnych form i dróg realizacji celów Towarzystwa.

Musimy przekształcić strukturę organizacyjną PTTK i jego Zarządu Głównego tak, by możliwa była realizacja celów nakreślonych w tej deklaracji. Zmiany deklarację uwiarygodnią i doprowadzą do konsolidacji tych członków Towarzystwa, którzy się z nią utożsamiają. Zmiany wykażą, że deklaracja nie jest zbiorem pustych słów.

/-/ Edward Kudelski

UCHWAŁA Nr 63/XII/92

Zarządu Głównego PTTK z dnia 24.10.1992 r.

w sprawie: zwołania XIII Walnego Zjazdu PTTK.

§ 1.

Na podstawie art.26 w zw.z art.31 ust.1 pkt 1 Statutu PTTK oraz w nawiązaniu do Uchwały nr 46/XII/91 ZG PTTK z 8.12.1991r. Zarząd Główny PTTK, kierując się rekomendacją jego Prezydium, opartą na podstawie materiałów przedłożonych przez Zespół Organizacyjny XIII Walnego Zjazdu, postanawia zwołać XIII Walny Zjazd Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w terminie 26-28 lutego 1993 roku w Poznaniu.

§ 2.

W Walnym Zjeździe udział wezmą:

1. Z głosem decydującym - delegaci z oddziałów PTTK wybrani według zasad uchwalonych przez Zarząd Główny PTTK.
2. Z głosem doradczym: -członkowie ustępujących władz naczelnych, -członkowie honorowi PTTK, -przewodniczący komisji rad, zespołów ZG PTTK, o ile nie są delegatami oraz członkowie wspierający i inne osoby zaproszone przez Zarząd Główny PTTK.

§ 3.

1. Walny Zjazd obradował będzie na podstawie porządku obrad i regulaminu obrad uchwalonego przez Zjazd.
2. Zarząd Główny PTTK wstępnie rekomenduje projekt ramowego porządku obrad Zjazdu.

który stanowi załącznik do niniejszej Uchwały.

3. Projekt regulaminu obrad XIII Walnego Zjazdu przedłoży Zjazdowi - Zarząd Główny PTTK.

§ 4.

Zarząd Główny PTTK zobowiązuje Zespół Organizacyjny XIII Walnego Zjazdu PTTK do:

1. Osobnego gospodarowania funduszami przeznaczonymi na XIII Walny Zjazd w ramach uchwały budżetowej ZG PTTK i zgodnie z preliminarem budżetowym Zjazdu.
2. Podjęcia działań w celu uzyskania specjalnych dotacji i darowizn od sponsorów spoza Towarzystwa na dofinansowanie kosztów organizacyjno-programowych Zjazdu.
3. Opracowania w porozumieniu ze Skarbnikiem ZG PTTK i wydania przez Sekretarza Generalnego ZG PTTK zarządzenia regulującego zasady finansowania kosztów uczestnictwa w XIII Walnym Zjeździe przez oddziały PTTK.

§ 5.

1. Zarząd Główny PTTK zwraca się do wszystkich członków władz naczelnych o sfinansowanie swoich kosztów uczestnictwa w Walnym Zjeździe.
2. Zarząd Główny PTTK apeluje również do wszystkich delegatów i zaproszonych gości o pokrycie części kosztów organizacyjnych Zjazdu w wysokości co najmniej 100.000.zł. na osobę.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

ZARZĄD GŁÓWNY PTTK

Załącznik do
Uchwały nr 63/XII/92
ZG PTTK z dn. 24.10.92 r.

Plan porządek obrad XIII Walnego
Zjazdu PTTK

I. 26.02.93 r. /piątek/:

- godz. 14.00 - 16.00
- 1. Otwarcie części organizacyjnej obrad XIII Zjazdu PTTK z udziałem delegatów oraz członków ustępujących władz naczelnych PTTK.
- 2. Wybór Przewodniczącego oraz Prezydium obrad XIII Zjazdu.
- 3. Wybór Komisji Mandatowej Zjazdu.
- 4. Zatwierdzenie regulaminu obrad XIII Zjazdu.
- 5. Zatwierdzenie szczegółowego porządku obrad XIII Zjazdu.
- 6. Wybór Komisji Zjazdowych:
 - a/ uchwał i wniosków,
 - b/ komisji statutowej Zjazdu,
 - c/ wyborczej.
- 7. Sprawozdanie Komisji Mandatowej o prawomocności obrad Zjazdu.
- 8. Podjęcie uchwały w sprawie nadania przez Zjazd godności: "Członka Honorowego PTTK".
- godz. 16.30 - 17.30 - przerwa na posiłek
- godz. 18.00 - 20.30
- 1. Uroczyste otwarcie obrad XIII Walnego Zjazdu PTTK /wprowadzenie sztandaru, powitanie delegatów i gości, informacja o wynikach obrad części organizacyjnej Zjazdu/.
- 2. Wręczenie Odznaczeń oraz nadanie godności "Członka Honorowego PTTK".
- 3. Wystąpienia gości XIII Zjazdu.
- 4. Wystąpienia prezesów ustępujących władz naczelnych PTTK:
 - Zarządu Głównego,
 - Główniej Komisji Rewizyjnej,
 - Głównego Sądu Koleżeńskiego.
- godz. 20.30 - 21.30
- Otwarcie wystaw:
 - Dorobek krajoznawczo-turystyczny Wielkopolski.
 - "W 120 rocznicę powstania Towarzystwa Tatrzańskiego".

II. 27.02.93 r. /sobota/:

- godz. 7.00 - 8.00 - śniadanie
- godz. 8.30 - 10.30 - Dyskusja plenarna.
/w czasie dyskusji plenarnej wystąpienie Komisji Mandatowej/.
- godz. 10.30 - 11.00
- 1. Rozpatrzenie wniosku Główniej Komisji Rewizyjnej PTTK w sprawie abse-lutorium dla ustępującego Zarządu Głównego.
- 2. Wystąpienie Komisji Wyborczej XIII Zjazdu.
- 3. Komunikat w sprawie miejsca pracy Zespołów Zjazdowych i Komisji Statutowej XIII Zjazdu.
- godz. 11.00 - 14.00
- Prace w zespołach zjazdowych:
 - 1/ programowego,
 - 2/ gospodarczego.
- godz. 14.00 - 15.30 - obiad
- godz. 16.00 - 17.00
- 1. Sprawozdanie Komisji Wyborczej XIII Zjazdu.
- 2. Ustalenie i przyjęcie przez XIII Zjazd list kandydatów do nowo wybieranych władz naczelnych PTTK.
- 3. Wybór Komisji Skrutacyjnej Zjazdu.
- godz. 17.30 - 18.30
- c.d. dyskusji plenarnej /do czasu przygotowania przez Komisję Skrutacyjną list wyborczych do głosowania/.

- godz. 18.30 - 19.30
- wybory władz naczelnych PTTK:
 - 1/ Zarządu Głównego,
 - 2/ Główniej Komisji Rewizyjnej,
 - 3/ Głównego Sądu Koleżeńskiego.
- godz. 19.30 - 20.30 - kolacja
- godz. 21.00
- 1. o.d.dyskusji plenarnej /do czasu zakończenia prac przy obliczaniu wyników głosowania przez Komisję Skrutacyjną/.
- 2. Ogłoszenie wyników wyborów władz naczelnych PTTK /ewentualne przeprowadzenie o ile zajdzie potrzeba - drugiej tury głosowania uszpełniającego/.
- 3. Ukonstytuowanie się nowo wybranych władz naczelnych PTTK /o ile nie zajdzie potrzeba przeprowadzenia wyborów uszpełniających/.

III. 28.02.93 r. /niedziela/:

- godz. 7.30 - 8.30 - śniadanie
- godz. 9.00 - 14.00
- 1. Złożenie sprawozdań z ukonstytuowania się władz naczelnych PTTK: ZG, GKR, GSK.
- 2. Zaproszenie do prezydium Zjazdu nowo wybranego Prezesa ZG.
- 3. Sprawozdania Komisji Statutowej XIII Zjazdu.
- 4. Sprawozdania Komisji Uchwał i Wniosków XIII Zjazdu.
- 5. Podjęcie uchwały w sprawie nowelizacji /zmian/ Statutu PTTK przedłożonej przez Komisję Statutową.
- 6. Podjęcie uchwał XIII Walnego Zjazdu przedłożonych przez Komisję Uchwał i Wniosków.
- godz. 14.00 - 14.30
- Wystąpienie nowo wybranego Prezesa Zarządu Głównego PTTK.
- godz. 14.30 - 15.00
- Zakończenie XIII Walnego Zjazdu /wyprowadzenie sztandaru, komunikaty organizacyjne/.
- godz. 15.00 - 16.00 - obiad /ew. wydanie suchego prowiantu na drogę/.
- godz. 16.00
- Wyjazdy uczestników Zjazdu.

UCHWAŁA Nr 65/XII/92

Zarządu Głównego PTTK z dnia 24.10.1992 r.
w sprawie: przyznania mandatu na XIII Walny Zjazd PTTK Oddziałowi PTTK w Myślenicach.

- Zarząd Główny PTTK działając na podstawie art. art. 26 ust. 1 pkt. 1 oraz 28 ust. 1, 2 realizując Uchwałę ZG PTTK 46/XII/92 w sprawie zwołania XIII Walnego Zjazdu PTTK oraz Uchwałę 52/XII/92 w sprawie ustalenia klucza wyborczego i rozdzielnika mandatów uchwała, co następuje:
1. Uchyla się, w stosunku do Oddziału PTTK w Myślenicach, wymóg zapisany w § 8 ust. 1 Uchwały 46/XII/92, a dotyczący terminu wpłaty składek członkowskiej za 1991 r.
 2. Wobec spełnienia warunków, o których mowa w § 6 i 8 Uchwały 46/XII/92 i w § 1 ust. 2 Uchwały 52/XII/92 na podstawie § 1 ust. 1 pkt. 1 Uchwały 52/XII/92 w oparciu o dokumenty będące w posiadaniu Zarządu Głównego przyznaje się jeden mandat dla Oddziału PTTK w Myślenicach.

ZARZĄD GŁÓWNY PTTK

UCHWAŁA Nr 146/92

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dn. 7.09.92r.

w sprawie: przyznania mandatu na XIII Walny Zjazd PTTK Oddziałowi PTTK w Świdnicy.

Kierując się Uchwałą Nr 52/XII/92 Zarządu Głównego PTTK Prezydium ZG rozpatrzyło odwołanie Oddziału PTTK w Świdnicy przyznając Oddziałowi jeden mandat delegata na XIII Walny Zjazd PTTK.

Oddział spełnił warunki wymagane w Uchwale Nr 46/XII/92 i Zarządzeniu Nr 36/91 Sekretarza Generalnego ZG PTTK:

- osobowość prawną udokumentował odpisem Postanowienia Sądu Wojewódzkiego w Wałbrzychu z 17.12.1991 r. przekazanym do ZG PTTK do końca lutego 1992 r.,
- opłata składek członkowskich nastąpiła w obowiązującym terminie tj. do 31.01.92 r. /przelew bankowy z 27.01.92 r./;
- Oddział zrzesza 541 członków.

Wcześniej nie przyznanie mandatu spowodowane było wadliwym zaksięgowaniem przelewu w pionie finansowym biura ZG PTTK.

PREZYDIUM ZG PTTK

UCHWAŁA Nr 156/XII/92

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dn. 23.10.92

w sprawie: przyznania mandatu na XIII Walny Zjazd PTTK Oddziałowi PTTK w Sieradzu.

Kierując się Uchwałą Nr 52/XII/92 Zarządu Głównego PTTK Prezydium ZG rozpatrzyło odwołanie Oddziału PTTK w Sieradzu przyznając Oddziałowi jeden mandat delegata na XIII Walny Zjazd PTTK.

Oddział spełnił warunki wymagane w Uchwale Nr 46/XII/92 i Zarządzeniu Nr 36/91 Sekretarza Generalnego ZG PTTK, a wcześniejsze nie przyznanie mandatu spowodowane było wadliwym zaksięgowaniem przelewu w pionie finansowym biura ZG PTTK.

PREZYDIUM ZG PTTK

UCHWAŁA Nr 157/XII/92

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dn. 23.10.92

w sprawie: przyznania mandatu na XIII Walny Zjazd PTTK dla Oddziału PTTK "Ziemia Kolska" w Kole.

Kierując się Uchwałą Nr 52/XII/92 Zarządu Głównego PTTK Prezydium ZG rozpatrzyło Uchwałę Zjazdu Oddziału PTTK w Kole z dnia 19.10.br. i przyznało temu Oddziałowi jeden mandat delegata na XIII Walny Zjazd PTTK.

Oddział spełnił warunki wymagane w Uchwale Nr 46/XII/92 i Zarządzeniu Nr 36/91 Sekretarza Generalnego PTTK, a wcześniejsze nie przyznanie mandatu spowodowane było wadliwym zaksięgowaniem przelewu w pionie finansowym biura ZG PTTK.

PREZYDIUM ZG PTTK

POSTANOWIENIE Nr 63/92

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dn. 19.05.92
oras
POSTANOWIENIE Nr 81/92

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dn. 23.10.92
/uzupełniające/

w sprawie: zatwierdzenia składu osobowego Zespołu Organizacyjnego XIII Walnego Zjazdu PTTK.

1. Na podstawie § 2 ust.3 Uchwały 46/XII/91 ZG PTTK z dnia 8.12.91 r. w sprawie swęta XIII Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem, postanawia zatwierdzić skład Zespołu Organizacyjnego na wniosek jego przewodniczącego, jak następuje:

1. Jerzy Borucki
2. Leonard Budniak
3. Marian Chudy
4. Zdzisław Hoffman
5. Marian Jarne
6. Marian Jaskuła
7. Janusz Kochan
8. Zbigniew Kresiek
9. Barbara Luks
10. Włodzimierz Łęcki
11. Zdzisław Lysie
12. Zbigniew Malinowski
13. Ryszard Mamenas
14. Tadeusz Martusewicz
15. Grzegorz Maślanko
16. Andrzej Wojdyło
17. Halina Mankiewicz

PREZYDIUM ZG PTTK

POSTANOWIENIE Nr 66/92

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dn. 12.06.92
oras
POSTANOWIENIE Nr 77/92

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dn. 30.09.92
/uzupełniające/

w sprawie: zatwierdzenia składu osobowego Zespołu Statutowego XIII Walnego Zjazdu PTTK.

Na podstawie § 2 ust.3 Uchwały 46/XII/91 Zarządu Głównego PTTK z dn. 8.12.1991 r. w sprawie zwołania XIII Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem na wniosek przewodniczącego Zespołu Statutowego kol. Wiesława Rademskiego /Toruń/, Prezydium ZG PTTK postanawia zatwierdzić skład Zespołu Statutowego jak następuje:

1. Andrzej Gordon
2. Krzysztof Kawa
3. Zbigniew Kresiek
4. Edward Kudelski
5. Ryszard Mamenas
6. Stanisław Misztal
7. Zbigniew Twaróg
8. Mieczysław Korzycki

PREZYDIUM ZG PTTK

POSTANOWIENIE Nr 75/92

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dnia
30.09.1992 r.

w sprawie: zatwierdzenia składu osobowego Zespołu Programowego XIII Walnego Zjazdu PTTK.

Na podstawie par.2 ust.3 uchwały nr 46/XII/91 Zarządu Głównego PTTK z dnia 8.12.1991 r. w sprawie zwołania XIII Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjaz-

dem, Prezydium ZG PTTK zatwierdza skład Zespołu Programowego jak następuje:

1. Adam Chyżewski - przewodniczący
2. Jerzy Barucki
3. Stanisław Harajda
4. Edward Jabłoński
5. Ryszard Kotła
6. Roman Kościński
7. Edward Kudelski
8. Pola Kulecka
9. Stanisław Kuklasinski
10. Zygmunt Kwiatkowski
11. Włodzimierz Łęcki
12. Edward Maleta
13. Zbigniew Malinowski
14. Krzysztof Mazurski
15. Franciszek Midura
16. Edward Moskała
17. Jerzy Raczek
18. Wojciech Redziej
19. Andrzej Ruszkowski
20. Tadeusz Rycerski
21. Tadeusz Sobieszek
22. Wojciech Sobiech
23. Aniela Szlomek
24. Henryk Tomkiewicz
25. Zbigniew Twaróg
26. Krzysztof Wolfram
27. Bogusław Rybski
28. Marian Chudy
29. Anna Kulińska

Prezydium ZG PTTK

POSTANOWIENIE Nr 76/92

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dnia
30.09.1992 r.

w sprawie: zatwierdzenia składu osobowego
Zespołu Gospedarczego XIII Walnego
Zjazdu PTTK.

Na podstawie par.2 ust.3 uchwały nr 46/XII/91 Zarządu Głównego PTTK z dnia 8.12.1991 r. w sprawie zwołania XIII Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem, Prezydium ZG PTTK zatwierdza skład Zespołu Gospedarczego jak następuje:

1. Jarosław Paluszkiewicz-przewodniczący
2. Cezary Dressos
3. Marian Dsiwok
4. Krzysztof Kawa
5. Kazimierz Kowalski
6. Edward Kudelski
7. Marek Migdal
8. Stanisław Misztal
9. Wojciech Redziej
10. Tadeusz Syryjszyk
11. Zygmunt Szadkowski

Prezydium ZG PTTK

ZARZĄDZENIE Nr 38/92

Sekretarz Generalnego ZG PTTK z dn.26.10.92r

w sprawie: zasad finansowania kosztów uczestnictwa w XIII Walnym Zjeździe przez oddziały PTTK.

Na podstawie § 4 ust.3 i § 5 Uchwały nr 63/XII/92 ZG PTTK z 24.10.92 r. w sprawie zwołania XIII Walnego Zjazdu PTTK oraz w związku z treścią § 4 ust.2 Uchwały nr 46/XII/91 ZG PTTK, w celu zapewnienia

właściwych warunków organizacyjno-finansowych w zakresie przygotowania i przebiegu XIII Walnego Zjazdu PTTK - zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zobowiązuję oddziały PTTK, którym Prezydium ZG PTTK przyznało mandaty delegata /ów/ na XIII Walny Zjazd do dokonania odpowiedniej przedpłaty w wysokości, o której mowa w § 2 na wskazane konto Biura Zjazdu.

§ 2.

Wysokość wpłaty wynosi 440.000 złotych za jednego delegata, która obejmuje łączne koszty wyżywienia i noclegów na Zjeździe za dwie doby pobytu.

§ 3.

Wpłaty, o których mowa w § 2 oddziały PTTK winny wnieść w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 stycznia 1992 r. na konto: OZGP PTTK w Warszawie - PBK SA III O/Warszawa nr. 370015-8660 z dopiskiem "wpłata za koszty uczestnictwa delegata /-ów/na XIII Walny Zjazd".

§ 4.

Indywidualne, dobrowolne wpłaty od członków władz naczelnych PTTK, delegatów i zaproszonych gości, o których mowa w § 5 Uchwały nr 63/XII/92 ZG PTTK proszę wpłacać również na wskazane w zarządzeniu konto Biura Zjazdu.

§ 5.

Zobowiązuję Głównego Księgowego ZG PTTK do bieżącej obsługi finansowo-księgowej i ewidencji wpłat z oddziałów PTTK wg potrzeb i zadań zleconych przez kierownika Biura Zjazdu.

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

W porozumieniu ze
Skarbnikiem ZG PTTK

Sekretarz Generalny
ZG PTTK

/-/ Wojciech Redziej

KOMUNIKAT ZESPOŁU ORGANIZACYJNEGO XIII WALNEGO ZJAZDU PTTK

Zarządzeniem Nr 32/92 z dn.4.09.1992 r. Sekretarza Generalnego ZG PTTK na wniosek Przewodniczącego Zespołu Organizacyjnego XIII Walnego Zjazdu PTTK powołane zostało Biuro XIII Walnego Zjazdu PTTK z siedzibą w ZG PTTK Warszawa ul.Senatorska 11. Dla ułatwienia oddziałom PTTK i delegatom na XIII Walny Zjazd bieżącego kontaktu z Biurem Zjazdu podajemy skład Kierownictwa Biura XIII Walnego Zjazdu PTTK:

HALINA MANKIEWICZ - Kierownik Biura Zjazdu
Sekretarz ZG PTTK
Członek Zespołu Organizacyjnego
XIII Walnego Zjazdu
du.
tel. 26-01-56
26-57-35
26-22-51 w.28

WIESŁAW KĘDZIERAWSKI - Z-ca Kierownika Biura Zjazdu d/s Organizacyjnych
d/s Organizacyjnych
w Biurze ZG PTTK
tel. 26-09-58
26-22-51 w.31

ANNA KULIŃSKA - Z-ca Kierownika Biura Zjazdu d/s Dokumentacji Programowej
Kierownik Zespołu Programowego w Biurze ZG PTTK
Zjazdu
tel. 26-71-59
26-22-51 w.16,
36

BARBARA STUPNICKA - Kierownik Samodzielnej Sekcji Finansowo-Rozliczeniowej
Główny Księgowy ZG PTTK
tel. 26-40-45
26-22-51 w.27,
14

Z-oy Kierownika Biura Zjazdu d/s Organizacyjnych podlegają Sekcje, którymi kierują:
ORGANIZACYJNA - MARIA MAJCHRZAK;
BARBARA KALINOWSKA
tel. 26-09-58
26-22-51 w.31

ZAKWATEROWANIA I ZYWIENIA - ALEKSANDRA MATECKA
Dyrektor OZGT Posań
tel. 52-57-77

TRANSPORTU I SPRAW MATERIAŁOWO-TECHNICZNYCH - URSZULA GRZYWACZ
tel. 26-57-35

Z-oy Kierownika d/s Dokumentacji Programowej Zjazdu podlegają Sekcje, którymi kierują:

DOKUMENTACJI PROGRAMOWEJ

- WIESŁAW CICHY
tel. 26-71-59
26-22-51 w.16,
36

INFORMACJI I RZECZNICTWA PRASOWEGO ORAZ WYSTROJU PROGRAMOWEGO SAL OBRAD I TERENOW ZJAZDOWYCH - WANDA SKOWRON
Kierownik Centralnej Biblioteki PTTK im. K.Kulwiecia
tel. 31-80-65

TELEX 81-24-41
FAX 26-25-05

/-/Gustaw Konopacki
Wiceprezes ZG PTTK
Przewodniczący Zespołu Organizacyjnego XIII Walnego Zjazdu

PRZEDSTAWIAMY DELEGATOW NA
XIII WALNY ZJAZD
POLSKIEGO TOWARZYSTWA
TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZEGO

1. PASZKIEWICZ Jan - delegat z O/PTTK Chełm
lat 36 - nauczyciel
W PTTK od 1972 roku.
Wiceprezes Zarządu Oddziału, Przewodniczący Oddziałowej Komisji Turystyki Pieszej, Opiekun Szkolnego Koła.
Przewodnik terenowy, przewodnik turystyki: pieszej, górskiej, kolarskiej, instruktor krajoznawstwa.
Odznaczony: Srebrną Odznaką "Zasłużony Działacz Turystyki", Złotą Honorową Odznaką PTTK, Złotą Odznaką "Zasłużony wśród młodzieży."
2. RAJCZKOWSKI Ryszard - delegat z WOP PTTK Warszawa
lat 59 - emeryt
W PTTK od 1956 roku.
Prezes WOP PTTK w latach 1972/75.
Przewodnik miejski, pilot turystyczny.
Odznaczony: Złotą Honorową Odznaką PTTK, Złotą Odznaką "Zasłużony Działacz Turystyki".
3. GÓRSKI Andrzej - delegat z Oddziału Regionalnego PTTK Słupsk.
lat 55 - prawnik
W PTTK od 1972 roku.
Prezes Regionalnego Oddziału PTTK w Słupsku.
Przewodnik Turystyki Pieszej.
Odznaczony: Srebrną Honorową Odznaką PTTK.
4. GRABOWSKI Janusz - delegat z Oddziału Regionalnego PTTK Słupsk
lat 46 - prac.umysłowy
W PTTK od 1963 roku.
Urzędujący Sekretarz Zarządu Oddziału, Wiceprzewodniczący Regionalnej Komisji Turystyki Żeglarskiej. Przewodnik, przewodnik turystyki żeglarskiej.
Odznaczony: Złotą Honorową Odznaką PTTK, Srebrną Odznaką "Zasłużony Działacz Turystyki".
5. LEWICKI Krzysztof - delegat z Oddziału PTTK Piaseczno.
lat 49 - geograf
W PTTK od 1968 roku.
Urzędujący członek władz oddziału. Przewodnik terenowy, instruktor krajoznawstwa regionu.
Odznaczony: Złotą Honorową Odznaką PTTK, Srebrną Odznaką "Zasłużony Działacz Turystyki".

6. KWIA TKOWSKI Zygmunt - delegat z Oddziału PTTK Golub-Dobrzyń.
lat 60 - nauczyciel
W PTTK od 1966 roku.
Członek ZG PTTK, Prezes ZO PTTK w Golubiu-Dobrzyń.
Przewodnik turystyczny.
Odnaczone: Złotą Honorową Odznaką PTTK,
Srebrną Odznaką "Zasłużony Działacz Turystyki".
7. SOLGOWA Eufemia - delegat z Oddziału Zakładowego PTTK Kęty.
lat 68 - emerytka
W PTTK od 1970 roku.
Prezes Zarządu Oddziału od 1976 r. do chwili obecnej. Organizator turystyki, strażnik ochrony przyrody.
Odnaczone: Złotą Honorową Odznaką PTTK,
Złotą Regionalną Odznaką ZW PTTK.

Z PRAC ZG PTTK

UCHWAŁA Nr 64/XII/92

Zarządu Głównego PTTK z dnia 24.10.1992 r.
w sprawie: wysokości składek członkowskiej
w 1993 r.

Zarząd Główny PTTK na podstawie art.art.30 ust.5, 10 i 53 Statutu PTTK oraz § 1 ust.1, 2, 3 i § 2 Uchwały nr 35/XII/91 ZG PTTK z dnia 5.10.1991 r. w sprawie zasad kształtowania składek członkowskich i wpisu - realizując ponadto art.art.14 ust.1, 4 i 17 Statutu PTTK, ustala co następuje:

§ 1.

1. Składka podstawowa normalna roczna w rozumieniu § 1 ust.2 uchwały nr 35/XII/91 ZG PTTK wynosi 30.000.-zł.
2. Składka podstawowa ulgowa roczna w rozumieniu § 1 ust.2 i § 2 uchwały nr 35/XII/91 ZG PTTK wynosi 15.000.-zł.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

ZARZĄD GŁÓWNY PTTK

ZARZĄD GŁÓWNY PTTK

UCHWAŁA Nr 68/XII/92

Zarządu Głównego PTTK z dnia 24.10.1992 r.
w sprawie: zakończenia działalności Sztabu
"PTTK dla Krakowa".

Zarząd Główny PTTK po zapoznaniu się w dniu 24.10.1992 r. ze sprawozdaniem Sztabu Akcji "PTTK dla Krakowa":

1. Przyjął i zaaprobował przedłożone sprawozdanie uznając, że akcja dobrze służyła rozpowszechnianiu idei ochrony zabytków Krakowa wśród członków i sympatyków PTTK oraz walnie przyczyniła się do tego, że PTTK dysponuje w Krakowie na ulicy Jagiellońskiej 6/6a - pięknym obiektem - Centralnym Ośrodkiem Turystyki Górskiej.
2. Uznać, że Sztab wypełnił swoje zadanie i postanowił zakończyć jego prace.
3. Postanowił podziękować wszystkim działaczom PTTK pracującym w Sztabie z kol.Zbigniewem Kreskiem na czele, uznając ich działalność w tej akcji jako niezwykle wartościową i pożyteczną dla Polski, Krakowa i PTTK.
4. Złożyć podziękowanie kol.Edwardowi Moskałowi za jego pracę na rzecz utworzenia i uruchomienia Centralnego Ośrodka Turystyki Górskiej w Krakowie.

dr Wiktor Edward MEDWECKI /1893-1992/

urodził się 7 września 1893 r. w Krakowie w rodzinie inteligenckiej, ojciec Jego był profesorem Wyższej Szkoły Przemysłowej. Wiktor Medwecki ukończył Liceum Sobieskiego oraz Wydział Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego, jak również Akademii Handlowej w Krakowie. Dyplom doktora praw uzyskał w 1919 roku.

Pracę zawodową rozpoczął w 1916 r. w Banku Gospodarki Krajowej, następnie pracował w Centrali Odbudowy Galicji i w Banku Gospodarstwa Krajowego, a od 1926 r. do 1954 r. w Zarządzie Miejskim Krakowa /ostatnio na stanowisku naczelnika wydziału/. W 1954 r. musiał tę pracę opuścić i wówczas znalazł zatrudnienie w dziedzinie, która pasjonowała go od lat tj. w Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym, organizacji społecznej, w której w ówczesnych latach znalazło zatrudnienie wielu ludzi, dla których nie było miejsca w instytucjach państwowych. W PTTK Wiktor Medwecki pracował zawodowo od 1954 r. do 1975 r. zaś krajoznawstwem, zabytkami i fotografią krajoznawczą zajmował się od 1919 r. do chwili śmierci tj. nieprzerwanie przez 73 lata.

Członkiem Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego był od 1919 r. Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego i Polskiego Związku Narciarskiego od 1920 r. Szczególnie duże zasługi położył w Polskim Towarzystwie Krajoznawczym na polu społecznej ochrony zabytków. Był inicjatorem tego ruchu na skalę ogólnopolską. Uratowanie wielu cennych zabytków z terenu Podhala, Spisza, Orawy i terenów najbliższych krakowskiego, miechowskiego jest - o czym młodsi mogą już nie pamiętać - zasługą Wiktora Medweckiego. Należy więc przypomnieć, że to On był głównym inicjatorem budowy skansenu w Zubrzyca, znalazł tu wspaniałego współpracownika w osobie dr Hanny Pieńkowskiej, ówczesnego wojewódzkiego konserwatora zabytków woj. krakowskiego. Razem z dr Stefanem Świszczowskim tworzyli tercet ludzi zaangażowanych, odważnych, walczących o ratowanie zabytków w Polsce południowej w latach 40-tych, 50-tych i 60-tych. Dr Wiktor Medwecki szczególnie zabiegał o opisanie i zachowanie dla pamięci śladów, dowodów polskiej kultury.

Był wielkim patriotą, znakomitym krajoznawcą. Jego pasją był społeczny ruch na rzecz ochrony zabytków. Angażował się w tej dziedzinie w wiele akcji, organizował sympozja, szkolenia społecznych opiekunów. Zabrał o środki na ratowanie zabytków. Dbał o należyłą informację. Na wielu zabytkach do dzisiaj w Polsce istnieją zawieszane na początku lat 60-tych tablice informacyjne, w całości zredagowane, wykonane i zawieszane na miejscu przez dr Wiktora Medweckiego. Wszystkiego zawsze dopilnował do końca i z igrasce austriacką pedanterią. Był skarbnicą wiedzy. Miał wspaniale zorganizowane własne archiwum. Wszyscy ludzie zajmujący się historią polskiego krajoznawstwa, polskiej turystyki musieli do niego trafić. U doktora można było znaleźć wiele dokumentów, jeśli ich nie miał to zawsze wiedział gdzie taki dokument można znaleźć.

Był z natury człowiekiem pogodnym. Miał duże poczucie humoru, był człowiekiem powszechnie lubianym. Z racji swej wiedzy cieszył się autentycznym szacunkiem. Jego witalność, sprawność umysłu do ostatnich chwil życia budziła wszechstronny podziw.

Wiktor Medwecki był jednym z tych, którzy łączą tradycje Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego i Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego z historią PTTK, przekazując w ten sposób sztafetę pokoleń wielkich krajoznawców z początku wieku do czasów dzisiejszych.

Za pracę społeczną Wiktor Medwecki był odznaczony:

- Zasłużony Działacz Kultury;
- Złota Odznaka "Za Opiekę nad Zabytkami";
- Zasłużony Działacz Turystyki;
- Złota Odznaka Polskiego Towarzystwa Geograficznego;
- Złota Odznaka Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego;
- Medal Aleksandra Janowskiego;
- Zasłużony dla Miasta Krakowa;
- Zasłużony dla województwa krakowskiego;
- Honorowe odznaki wielu miast polskich;
- Obdarzony był również godnością Honorowego Członka PTTK.

Z PRAC PREZYDIUM ZG PTTK

UCHWAŁA Nr 158/92

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dn. 23.10.92

w sprawie: wniosku o utworzenie Regionalnego Oddziału PTTK w Grudziądzu.

Na podstawie art. 48 ust. 1 i art. 31 ust. 2 pkt 9 Statutu PTTK, po zapoznaniu się z uchwałami zjazdu założycielskiego w/w Oddziału oraz dokumentacji z likwidacji Oddziału Miejskiego PTTK w Grudziądzu - Prezydium ZG PTTK postanowiło:

§ 1.

Nie wyrażać zgody na powołanie Regionalnego Oddziału PTTK w Grudziądzu.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PREZYDIUM ZG PTTK

POSTANOWIENIE Nr 73/92

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dnia 30.09.1992 r.

w sprawie: zatwierdzenia Statutu Oddziału PTTK "Mechanicy" w Pruszkowie.

Na podstawie art. 49 Statutu PTTK oraz § 39 pkt 1 Wzorcowego Statutu Oddziału PTTK, Prezydium ZG PTTK wyraża zgodę na dalszą działalność Oddziału PTTK "Mechanicy" przy fabryce obrabiarek "Mechanicy" w Pruszkowie oraz zatwierdza Statut tego Oddziału.

PREZYDIUM ZG PTTK

POSTANOWIENIE Nr 79/92

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dnia 30.09.1992 r.

w sprawie: przekazania prawa wieczystego użytkowania schroniska PTTK "Pod Kopą Biskupią" Oddziałowi Wrocławskiemu PTTK.

Na podstawie art. 31 ust. 2 pkt. 5 Statutu PTTK, w oparciu o wnioski Oddziału

Wrocławskiego PTTK oraz rekomendację Zespołu Ekonomicznego ZG PTTK, Prezydium ZG PTTK postanawia:

1. Przekazać prawo wieczystego użytkowania schroniska PTTK "Pod Kopą Biskupią" Oddziałowi Wrocławskiemu PTTK.
2. Tryb, zasady i warunki przekazania obiektu ustalone zostaną w trakcie indywidualnych negocjacji, z zastosowaniem formuły przejścia obiektu wraz z ciężącymi na nim zobowiązaniami finansowymi.
3. Do prowadzenia negocjacji i ustalenia zasad przekazania obiektu upoważnia się: kol.kol.T.Syryjczyk i W.Redzeja.
4. Postanowienie wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezydium ZG PTTK

POSTANOWIENIE Nr 80/92

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dnia 30.09.1992 r.

w sprawie: przekazania prawa wieczystego użytkowania obiektu PTTK "Zamek Chojnik" Oddziałowi PTTK "Sudety Zachodnie" w Jeleniej Górze.

Na podstawie art.31 ust.2 pkt.5 Statutu PTTK, w oparciu o wniosek Oddziału PTTK "Sudety Zachodnie" w Jeleniej Górze oraz rekomendację Zespołu Ekonomicznego ZG PTTK, Prezydium ZG PTTK postanawia:

1. Przekazać prawo wieczystego użytkowania obiektu PTTK "Zamek Chojnik" Oddziałowi PTTK "Sudety Zachodnie" w Jeleniej Górze.
2. Tryb, zasady i warunki przekazania obiektu ustalone zostaną w trakcie indywidualnych negocjacji, z zastosowaniem formuły przejścia obiektu wraz z ciężącymi na nim zobowiązaniami finansowymi.
3. Do prowadzenia negocjacji i ustalenia zasad przekazania obiektu upoważnia się: kol.kol.T.Syryjczyk i W.Redzeja.
4. Postanowienie wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezydium ZG PTTK

ZARZĄDZENIE Nr 31/92

Sekretarza Generalnego ZG PTTK z dnia 6.07.1992 r.

w sprawie: wpłat przedsiębiorstw i jedno-

osobowych spółek ZG PTTK na cele statutowe.

Na podstawie Uchwały Prezydium Zarządu Głównego PTTK nr 133/92 z dnia 12.06.1992 roku zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Jednostki, o którym mowa w § 3 i 5 Uchwały dokonują zaliczkowe miesięcznych wpłat na cele statutowe do ZG PTTK na podstawie miesięcznej sprawozdawczości finansowej w terminie do dnia 15 każdego następnego miesiąca po miesiącu sprawozdawczym.
2. Kwartalne rozliczenie wpłat następuje w terminie do dnia 15 każdego miesiąca po kwartale sprawozdawczym na podstawie kwartalnego sprawozdania finansowego oraz deklaracji rozliczeniowej z wpłat na cele statutowe sporządzonej w/g wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.
3. Ostateczne rozliczenie należnych wpłat na cele statutowe następuje w oparciu o roczne sprawozdanie finansowe jednostki
 - a/ w przypadku przedsiębiorstw PTTK po zweryfikowaniu sprawozdania finansowego,
 - b/ w przypadku jednoosobowych spółek ZG PTTK po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego przez Zgromadzenie Wspólników i podjęciu uchwały o podziale wyniku finansowego,
 - c/ w przypadku jednostek gospodarczych, którym powierzono majątek w zarząd powierniczy na podstawie rozliczenia uwzględniającego dane o przychodach, poniesionych kosztach oraz pobranych kwotach z tytułu zapłaty za realizowane zadania określone w zawartych umowach.

§ 2.

W przypadkach nie regulowania należnych wpłat na cele statutowe w terminach określonych w § 1 niniejszego zarządzenia od zaległych zobowiązań naliczane będą odsetki karne w wysokości stosowanej przez Bank Gdański IV Oddział Warszawa, w którym Zarząd Główny PTTK posiada rachunek rozliczeniowy.

§ 3.

W stosunku do jednostek zalegających z wpłatami na cele statutowe stosowane będą sankcje wynikające z przepisów § 7 ust.2 i 3 uchwały.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1992 roku.

Sekretarz Generalny
ZG PTTK

/-/Wojciech Redzej

DEKLARACJA ROZLICZENIOWA WPŁAT NA CELE STATUTOWE

ZAKWARTAŁ.....ROKU

w tys.zł.

L.p.	Wyszczególnienie	Podstawa nalicz. wpłat statut. kwota	% Naliczenia wpłat na cele statut.	Kwota naliczonych wpłat
1	2	3	4	5
1.	Osiągnięty wynik finansowy brutto z tytułu sprzedaży własnej produkcji i usług		65	

2.	Osiągnięty wynik finansowy z tytułu sprzedaży składników majątkowych przedsiębiorstwa	100	
3.	Wynik finansowy brutto ogółem /1+2/	-	
4.	Osiągnięty wynik finansowy brutto jednostek likwidowanych	100	
5.	Uzyskane pożytki z tytułu powierzenia majątku w zarząd powierniczy	90	
6.	Osiągnięty wynik finansowy jednoosobowej spółki Zarządu Głównego PTTK	30	

.....dnia.....

Główny Księgowy

Dyrektor

.....

.....

Warszawa 1992.08.31.
ul.Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

URZĄD
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI
Departament Turystyki
DT-2291/92

Jednostki organizacyjne
turystyki

Departament Turystyki uprzejmie informuje, że w dniu 9.07.1992 r. przekazane zostały do Ministerstwa Finansów uwagi do aktualnych regulacji prawnych mających wpływ na rozwój przemysłu turystycznego w Polsce oraz sugestie wprowadzenia zmian do obowiązujących ustaw /między innymi ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w zakresie zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków na reklamę/.

Zgodnie z wyjaśnieniem Ministerstwa Finansów z dnia 30.07.1992 r. znak GN-2-0634-30/92 wydatki na reklamę, o ile ponoszone są na działalność prowadzoną publicznie tzn. nie kierowaną do konkretnych adresatów zalicza się do kosztów wymienionych w art.15 ust.2 pkt.11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o po-

datku dochodowym od osób prawnych tj. do kosztów uzyskania przychodów nie podlegających limitowaniu.

Nie ma przy tym znaczenia czy reklama dotyczy promocji regionu, jego tradycji, zabytków czy propagowania usług hoteli i biur turystycznych, ważne jest aby skierowana była do anonimowego odbiorcy i dostępna była dla każdego zainteresowanego. Wymóg ten spełnia znajdujący się na widoku publicznym folder hotelu lub biura turystycznego, plakat reklamujący daną miejscowość itp.

W świetle powyższego nie występują zatem potrzeby zmiany aktualnie obowiązujących rozwiązań prawnych, gdyż nie ograniczają one prowadzonej w szerokim zakresie reklamy usług turystycznych.

Dyrektor Departamentu
/-/ Robert Kępiński

GŁÓWNY SĄD KOLEŻEŃSKI

UCHWAŁA INTERPRETACYJNA Nr 8

Głównego Sądu Koleżeńskiego PTTK z dnia 12.09.1992 r.

w sprawie: interpretacji art.24 Statutu PTTK.

Zgodnie z art.43,ust.3 Statutu PTTK, w trybie par.5,ust.2,pkt.1 regulaminu GSK, po rozpoznaniu wniosku Głównej Komisji Rewizyjnej PTTK z dnia 14 maja 1992 r./GKR-17-92/, Główny Sąd Koleżeński PTTK na posiedzeniu plenarnym ustalił co następuje:

Art.24 Statutu PTTK ustala, że uchwały władz zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby uprawnionych do głosowania. Statut ani żaden ogólny przepis prawa, czy regulamin wewnętrzny PTTK nie ustala sposo-

bu sprawdzania obecności uprawnionych do głosowania, zwyczajowo przyjęto, że sprawdzenie obecności następuje przez podpisanie listy obecności i uważa się, że uchwały są prawomocne jeśli wg.listy jest obecna wymagana ilość członków danej władzy.

W przypadku zgłoszenia przez uczestnika posiedzenia, w czasie którego ma być podjęta uchwała, wniosku formalnego w sprawie stwierdzenia wymaganego do podjęcia uchwały quorum, winno nastąpić sprawdzenie listy obecności, dla ustalenia czy nadal w posiedzeniu bierze udział wymagana dla podjęcia uchwały ilość członków danego organu. W razie jednak braku takiego wniosku, przyjmuje się, że w posiedzeniu bierze udział taka ilość członków, jaka podpisała listę obecności i podjęta uchwała nie może być kwestionowana po zamknięciu posiedzenia.

GŁÓWNY SĄD KOLEŻEŃSKI
PTTK

UCHWAŁA INTERPRETACYJNA Nr 9

Głównego Sądu Koleżeńskiego PTTK z dnia 12.09.1992 r.

w sprawie: interpretacji art.43 i art.48 Statutu PTTK.

Zgodnie z art.43, ust.3 Statutu PTTK, w trybie par.5, ust.2, pkt 1 regulaminu GSK, po rozpoznaniu wniosku Zarządu Oddziału Regionalnego PTTK w Grudziądzu /w organizacji/ z dnia 4 marca 1992 r., uzupełnionego dnia 20 czerwca 1992 r./l.dz. 12-1-92/ Główny Sąd Koleżeński PTTK na posiedzeniu plenarnym ustalił co następuje:

1. Uchylił pkt 4 uchwały interpretacyjnej nr 2 z dnia 1 marca 1991 r./Informacje ZG PTTK - sierpień 1991/ i uznał, że art.43, ust.3 daje podstawę do rozpoznania wniosku zaskarżającego uchwałę Prezydium ZG odnośnie zatwierdzenia wniosku o powołaniu oddziału i zapoinowaniu projektu jego statutu. Zmiana statutowiska GSK została spowodowana faktem, że Prezydium ZG przez ogłoszenie zarządzenia Sekretarza Generalnego ZG PTTK nr 32/91 z dnia 10 stycznia 1991 r./nieznanego GSK w dniu podejmowania uchwały/podało do wiadomości wszystkim zainteresowanym, że od decyzji Prezydium ZG w tej sprawie przysługuje odwołanie do GSK. W tej sytuacji istnieje konieczność zmiany uchwały interpretacyjnej, by nie pozbawić zainteresowanych możliwości odwołania.

2. Postanowił zwrócić uwagę Prezydium ZG, iż w sprawach, w których Statut przewiduje w stosunku do jednostek terenowych decyzję władzy PTTK, decyzja ta winna nastąpić w formie uchwały, a nie pisma.

3. Postanowił zwrócić uwagę działaczom PTTK w Grudziądzu na fakt, że bez zgody Prezydium ZG na powołanie nowego oddziału, nie było podstaw do występowania na zewnątrz pod pieczęcią organizacyjną Oddziału Regionalnego PTTK, bowiem zgodnie ze statutem oddziału taki nie istnieje.

GŁÓWNY SĄD KOLEŻEŃSKI
PTTK

UCHWAŁA INTERPRETACYJNA Nr 10

Głównego Sądu Koleżeńskiego PTTK z dnia 12.09.1992 r.

w sprawie: odwołania od postanowienia nr 43/92 Prezydium ZG PTTK z dnia 22 stycznia 1992 r. w sprawie przekazania DW Żnin.

Zgodnie z art.43, ust.3 pkt 2 Statutu PTTK w trybie par.5, ust.2, pkt 1 regulaminu GSK, po rozpoznaniu wniosku Zarządu Oddziału PTTK w Żninie o uchylenie postanowienia nr 43/92 Prezydium ZG z dnia 22 stycznia 1992 r. w sprawie przekazania DW Żnin Regionalnemu Oddziałowi "Szlak Brdy" w Bydgoszczy, Główny Sąd Koleżeński PTTK na posiedzeniu plenarnym postanowił co następuje:

1. Uznać, że postanowienie Prezydium ZG z dnia 22 stycznia 1992 r. w pkt 1.6 odnośnie DW PTTK w Żninie narusza ogólne interesy PTTK. GSK wziął pod uwagę, że obiekt ten był do momentu utraty przez Oddział w Żninie osobowości prawnej na zasadzie statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności nadanego PTTK przez Ministra Spraw Wewnętrznych, w posiadaniu Oddziału PTTK w Żninie oraz, że był budowany przy zaangażowaniu społecznej aktywności działaczy tego Oddziału. Przekazanie więc tego obiektu zamiast Oddziałowi w Żninie, nowopowstałemu Oddziałowi "Szlak Brdy" w Bydgoszczy jest ani gospodarczo, ani społecznie nie uzasadnione. Argumenty podnoszone w tej sprawie przez przedstawicieli Zarządu Głównego PTTK oraz Oddzia-

łu "Szlak Brdy" w Bydgoszczy sprowadzają się do twierdzenia, że gospodarczo lepiej będzie jeśli obiekt ten będzie zarządzany wspólnie z innymi obiektami w woj.bydgoskim, bowiem Oddział w Żninie, który dotychczas przynosił straty, nie da rady utrzymać obiektu. GSK nie może się zgodzić z takim stanowiskiem, bowiem Oddział w Żninie nigdy nie prowadził przez dłuższy czas działalności ze stratami, czego nie można powiedzieć o dotychczasowym OZGT w Bydgoszczy, z którego m.in.wywedzi się nowopowstały Oddział "Szlak Brdy".

Twierdzenie, że obiekt powstał ze środków ZG jest niezgodne ze stanem faktycznym, bowiem przedłożone w sprawie dokumenty wskazują, że finansowany był z CFTiW tak, jak prawie wszystkie obiekty PTTK. Dodatkowym dowodem, że finansowanie za pośrednictwem dawnego Biura Ekonomiczno-Finansowego w Bydgoszczy następowo w obiekcie należącym do Oddziału w Żninie jest protokół przekazania-przejęcia spisany między Oddziałem Żnin, a OZGT Bydgoszcz w dniu 1 października 1974 r., podczas gdy odbiór obiektów nastąpił 21 sierpnia 1971 r. przez komisję powołaną przez Zarząd Oddziału w Żninie w dniu 21 sierpnia 1971 r.

2. GSK zmuszony jest zwrócić uwagę Prezydium ZG na nieprawidłowości przy podejmowaniu postanowienia nr 43/92 z dnia 22 stycznia 1992 r., w którym w ogóle nie podjęto decyzji formalnej odnośnie wniosku Oddziału PTTK w Żninie.

GŁÓWNY SĄD KOLEŻEŃSKI
PTTK

UCHWAŁA INTERPRETACYJNA Nr 11

Głównego Sądu Koleżeńskiego PTTK z dnia 12.09.1992 r.

w sprawie: odwołania od postanowienia nr 43/92 Prezydium ZG PTTK z dnia 22 stycznia 1992 r. w sprawie schroniska "Orlica" w Zieleńcu.

Zgodnie z art.43, ust.3, pkt 2 Statutu PTTK w trybie par.5, ust.2, pkt 1 regulaminu GSK, po rozpoznaniu wniosku Zarządu Oddziału przy Instytutach PAN we Wrocławiu o uchylenie postanowienia nr 43/92 Prezydium ZG z dnia 22 stycznia 1992 r. w sprawie odmowy przekazania schroniska "Orlica" w Zieleńcu, Główny Sąd Koleżeński PTTK na posiedzeniu plenarnym postanowił co następuje:

Uznać, że zaskarżone postanowienie Prezydium ZG z dnia 22 stycznia 1992 r. w punkcie 3 odnośnie schroniska PTTK "Orlica" w Zieleńcu nie narusza interesu PTTK, ani zasad współżycia w PTTK.

GSK w swojej uchwale interpretacyjnej nr 7 z dnia 14 marca 1992 r., uznał za zasadne przekazanie oddziałom obiektów, które przeszły do Zarządu Głównego w związku z utratą osobowości prawnej przez oddziały na podstawie statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności. W niniejszej sprawie schronisko było w posiadaniu /na zasadzie dzierżawy/Oddziału przy Instytutach PAN jedynie do dnia 23 kwietnia 1961 r., a więc Oddział przekazał je do jednostki ZG PTTK na 12 lat przed utratą osobowości prawnej, przy czym wcześniej Oddział użytkował obiekty tylko na podstawie umów dzierżawnych, a nie był ich właścicielem czy użytkownikiem wieczystym. Dopiero ZG PTTK w roku 1965 jeden obiekt zakupił od Stefani Francaz, a drugi przejął od Skarbu Państwa w wieczyste użytkowanie w dniu 7 marca 1975 r.

GŁÓWNY SĄD KOLEŻEŃSKI
PTTK

MÓWIĄ DZIAŁACZE

KRAJOZNAWCY SPOTKALI SIĘ W SIERAKOWIE

Nie mieli racji pesymiści, którzy po ubiegłorocznym odwołaniu imprezy i przy kłopotach finansowych Towarzystwa nie liczyli na kontynuowanie CZAK-ów. XXII Centralny Zlot Krajoznawców odbył się w dniach 27-30 sierpnia 1992 r. przy pięknej pogodzie i zainteresowaniu większym od spodziewanego - przy gotowanej początkowo liczbie miejsc trzeba było w ostatniej chwili nie bez trudu powiększyć. Ogółem przybyło 89 osób z 23 województw w tym 70 uczestników biorących udział w pracach terenowych. Gościny w ośrodku nad Jez. Jaroszewskim udzielił OSiR w Sierakowie, działający w centrum regionu o znanej i uznanej atrakcyjności krajoznawczej. Tę atrakcyjność dawano uczestnikom Zlotu odczuć na każdym kroku.

Jednym z celów imprezy było zapoznanie się z Sierakowskim Parkiem Krajoobrazowym - nowym obiektem na mapie ochrony przyrody, utworzonym w ub.r. Dlatego odbyła się całonocna wycieczka autokarowo-pieszka po najciekawszych zakątkach Pojezierza Międzyzgodzko-Sierakowskiego, można było też wysłuchać bardzo interesującego trójgłosu na temat tego Parku ze strony Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody, burmistrza Sierakowa i dyrektora Huty Szkła "Warta" /Huta jest największym zagrożeniem dla tutejszej przyrody, a o jej uciążliwości można było przekonać się na własnej skórze przebywając o kilka metrów od buchających żarem pieców/. Dopełnieniem programu stało się zwiedzenie Państwowego Stada Ogierów w Sierakowie i Stadniny Koni w Posadowie, wizyta w rezerwacie ptasim na Jez. Zgierzynieckim oraz odwiedzenie grobu bż. Urszuli Ledóchowskiej w Pniewach.

Kilka celów miało inwentaryzowanie walorów krajoznawczych miasta i gminy Sieraków. Z jednej strony była to okazja do najściślejszego zapoznania się z terenem i możliwością pracy na rzecz regionu, który nas gościł. Równocześnie po raz pierwszy w skali kraju została stworzona możliwość przeprowadzenia inwentaryzacji porównawczej. Uczestnicy CZAK-u, podzieleni na 21 zespołów, otrzymali materiały poprzedniej inwentaryzacji wykonanej w r. 1984 przez studentów poznańskiej AWF, uzupełnione o aktualne wypisy z rejestrów konserwatorów przyrody i zabytków i na tej podstawie przygotowali nową, aktualną inwentaryzację walorów gminy. Materiały te wymagają jeszcze całościowego opracowania, ale już wynika z nich zarówno nie najwyższa ocena pracy wykonanej przez studentów, jak i niezbyt niepokojący stopień dezaktualizacji danych po 8 latach.

Może to wydać się dziwne, ale był to pierwszy Zlot organizowany na terenie Wielkopolski. Jego realizacja spoczywała w rękach Wielkopolskiego Klubu Publicystów Krajoznawczych, który stosował przy tym sposoby zastosowane już pięciokrotnie na Forum Publicystów Krajoznawczych. Przy okazji szczegółowo przepytano uczestników na temat częstotliwości i kierunków podróży po Wielkopolsce oraz sprawdzono ich wiedzę o tym regionie /74% odpowiedzi pozytywnych/. W ogłoszonym plebiscycie na 7 najciekawszych obiektów krajoznawczych Wielkopolski kolejność była następująca:

- katedra w Gnieźnie;
- wykopaliska w Biskupinie;
- zamek w Kórniku;
- ratusz w Poznaniu;
- Ostrów Lednicki;
- zespół pałacowy w Rogalinie;
- zespół zamkowy w Gołuchowie.

Wśród 12 drużyn wygrała ekipa Pomorza Zachodniego /koszalińsko-szostocińska/prze-

zespołem grudziądzko-poznańskim występującym pod umowną nazwą Azory i drużyną Małopolski. Indywidualnie zwyciężyli dwaj szostocińscy: Jan Krzysztoń i Antoni Adamczak, a trzecie miejsce zajęła Jadwiga Witkowska z Olsztyna.

Nie ulega kwestii, że imprezę udało się zorganizować dzięki zaangażowaniu i osobistemu kierownictwu przewodniczącego Komisji Krajoznawczej ZG PTTK kol. Włodzimierza Łęckiego, któremu - choć zastrzegając się, że przyjechał do Sierakowa prywatnie - stale na Zlocie przypomniano o pełnionej funkcji Wojewody Poznańskiego. O zadowoleniu uczestników i celowości kontynuowania imprez tego rodzaju w przyszłości mogła nacześnie przekonać się silna reprezentacja Zarządu Głównego w osobach Adama Chyżewskiego, Gustawa Konopackiego, Andrzeja Gordona i Haliny Mankiewicz.

Paweł Anders

PRZEWODNICZY SPOTKALI SIĘ W GÓRACH ŚWIĘTOKRZYSKICH - Przez cztery ostatnie dni sierpnia, 230 przewodników PTTK z 50 kół przemierzało trasy X Ogólnopolskiego Rajdu Górskiego Przewodników PTTK. Przywiodła ich na Góry Świętokrzyskie chęć bliźszego poznania historii i współczesności kieleckiego regionu. Organizatorzy jubileuszowego rajdu /pierwszy odbył się w 1983 r. także w Górach Świętokrzyskich/- koła przewodników PTTK w Kielcach i Ostrowcu Św. oraz Komisja Przewodnicząca ZG PTTK, zadbały by uczestnikom stworzyć po temu jak najlepsze warunki. Wędrując pięcioma trasami odwiedzili większość muzeów, jaskinię "Raj" i neolityczną kopalnię w Krzemionkach Opatowskich, zwiedzili stację satelitarną w Psarach i wieżę telewizyjną na Łysej Górze. Dotarli również do kwatery oddziałów AK "Ponurego" na Wykusie, Sanktuarium Maryjnego w Kałkowie-Godowie i do Ostrej Bramy w Skarżysku-Kamiennej. Byli na Łysicy, w Chęcinach, Wąchocku, na Zelejowej i w paśmie Jeleniowskim.

Rajd zakończyło, wymienicze prowadzone przez Adama Massalskiego, ognisko z udziałem Dyrektora Świętokrzyskiego Parku Narodowego, miejscowego księdza prałata z klasztoru w Św. Katarzynie oraz wiceprezesa ZG PTTK kol. Edwarda Kudelskiego.

W niedzielę, połowa Msza Święta w parafii Franciszkańskiej oprawie przy kaplicze Świętego Franciszka, celebrowana przez ks. dr. Mieczysława Rusieckiego, kapelana przewodników świętokrzyskich, zakończyła jubileuszowy rajd.

Za rok przewodnicy PTTK spotkają się na XI rajdzie w paśmie Radziejowej na Prehynie i w Pieninach, w 100-lecie najstarszego oddziału PTTK w Szczawnicy.

Tadeusz Stefański

"KOCHAJCIE PIĘKNO
KRAJOBRAZU W SOBIE
A NIE SIEBIE POŚRÓD
TYCH KRAJOBRAZÓW"

- To motto XXI Centralnego Zlotu Aktywności Turystycznej Wojska Polskiego, który odbył się w dniach 31.VIII - 4.IX.br. na terenie Ziemi Kłodzkiej pod hasłem "Turystyka w służbie patriotyczno-obronnego wychowania i krajoznawczej edukacji w Wojsku Polskim".

Tę tradycyjną w wojsku imprezę na zlecenie Departamentu Wychowania Ministerstwa Obrony Narodowej i Komisji ZG PTTK d/s Współpracy z Wojskiem Polskim zorganizował tym razem Śląski Okręg Wojskowy.

Bezpośrednimi organizatorami byli:

- Oddział Wychowawczy SOW,
- 22 Brygada Plechoty Górskiej w Nysie,
- Wojskowy Oddział PTTK we Wrocławiu.

Celem Zlotu było:

- podsumowanie dotychczasowego dorobku społecznego w zakresie turystyki w wojsku,
- wymiana doświadczeń w zakresie zagospodarowania czasu wolnego poprzez turystykę i aktualnego modelu turystyki w wojsku,
- zaprezentowanie uczestnikom zlotu walorów krajoznawczych Ziemi Kłodzkiej,
- poszerzenie wiedzy krajoznawczej oraz umiejętności w zakresie organizacji turystyki.

Zlot otworzył płk. Jerzy Krzywicki dowódca 22 Brygady Piechoty Górskiej, który jednocześnie pełnił funkcję Komandora Zlotu. Powitał gorąco uczestników i gości oraz zaprosił do zwiedzenia Ziemi Kłodzkiej.

W Zlocie uczestniczyło ponad 100 osób ze wszystkich okręgów i rodzajów sił zbrojnych, zakwaterowanych na terenie Jednostki Wojskowej 1366 w Kłodzku.

Program Zlotu składał się z części krajoznawczej oraz sejmiku aktywu wojskowego.

Program krajoznawczy Zlotu był bardzo piękny i bogaty. Obejmował cztery trasy wyjazdowe:

Trasa nr 1

Kłodzko-Kletno-Jaskinia Niedźwiedzia-schronisko pod Snieżnikiem-Międzygórze-Wodospad Wilczki-Kłodzko.

Trasa nr 2

Kłodzko-Bardo Śl./ruchoma szopka, Muzeum Sztuki Sakralnej, wejście na Kalwarię/-Mikajów-Żdanów-Srebrna Góra/zwiedzanie fortów/-Kłodzko.

Trasa nr 3

Kłodzko-Kudowa Zdrój-Błędne Skały-Karków-Szczeliniac Wlk.-Karków-Kłodzko.

Trasa nr 4

Kłodzko-Duszniki Zdrój/Muzeum Papiernictwa/-Czerwna/Kaplica Czaszek/-Pstrązna/ruchoma szopka/-Wambierzyce/bazylika, ruchoma szopka/-Kłodzko.

Trasy prowadzili znani w środowisku,

wojskowi przewodnicy: kol. Stanisław Gala, Andrzej Gorajski, Bogdan Maliński i Eugeniusz Uciński.

Poza tym uczestnicy zwiedzili twierdzę w Kłodzku i znane miejscowości sanatoryjno-wypoczynkowe: Polaniec Zdrój, Kudowa Zdrój i Duszniki Zdrój.

W programie Zlotu tradycyjnie odbył się Sejmik turystyczny, który prowadził przewodniczący Komisji ZG PTTK d/s Współpracy z Wojskiem Polskim płk. Adam Śliwakowski. Debатовano nad turystyką w wojsku, która jest doceniana przez obecne kierownictwo resortu szczególnie ze względu na swe funkcje poznawczą i wychowawczą.

Należy tylko zadbać, aby turystyka była realizowana w okręgach i rodzajach sił zbrojnych, co w dużej mierze zależy od kadry dowódców.

Należy również poczynić starania, aby w programach szkolenia wojskowego znalazły się zapisy dotyczące szkolenia turystycznego.

Wnioski z Sejmiku będą jak zwykle podstawą działalności Komisji ZG PTTK d/s Współpracy z Wojskiem Polskim w 1993 roku.

Uczestniczący w imprezie i Sejmiku członkowie Prezydium ZG PTTK - kolega Komandor Leonard Budniak zapoznał zebranych z problemami w Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym. W związku z kampanią sprawozdawczo-wyborczą w Towarzystwie zaapelował o terminowe przeprowadzenie zebrań w swoich oddziałach oraz o aktywne włączenie się do działalności, aby nie zabrakło wojskowych delegatów na Krajowym Zjeździe, który ma odbyć się prawdopodobnie w Poznaniu w pierwszym kwartale 1993 roku.

Centralny Zlot Aktywu Turystycznego w wojsku osiągnął zamierzony cel, a jego uczestnicy wzbogacając swą wiedzę krajoznawczą i urzeczony pięknem regionu, zrozumieli motto imprezy "Kochajcie piękno krajobrazów w sobie. A nie siebie pośród tych krajobrazów".

Maria Balcerzak

Program Zlotu.

21 października

Program inauguracyjny podany będzie w dodatkowej informacji wraz z potwierdzeniem przyjęcia drużyny.

21 - 25 października

Przebycie wybranej trasy pieszej lub kolarskiej.

25 października

godz. 13.00 - 15.30 - przyjmowanie drużyn na mecie w rejonie usi Pocięcha.

godz. 16.00 - 16.30 - zakończenie części turystycznej Zlotu.

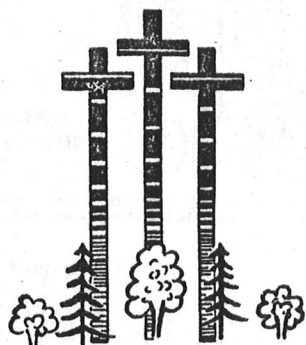
godz. 16.30 - wymarsz drużyn rajdowych (pod kierownictwem organizatorów Zlotu) na cmentarz w Palmirach.

godz. 17.00 - apel poległych, złożenie wieńców, kwiatów i zapalenie zniczy na cmentarzu w Palmirach

CZYM ZYJEMY W TOWARZYSTWIE

XXXII CENTRALNY ZLOT MŁODZIEŻY

PALMIRY '92

ŁATWO JEST MÓWIĆ
O POLSCE
TRUDNIEJ DLA NIĘJ
PRACOWAĆ
JESZCZE TRUDNIEJ
UMRZEĆ
A NAJTRUDNIEJ
CIERPIEĆ

ZARZĄD GŁÓWNY PTTK BYŁ ORGANIZATOREM OGÓLNOPOLEJSKIEGO ZJAZDU SPOŁECZNYCH OPIEKUNÓW ZABYTKÓW I WOJEWÓDZKICH KONSERWATORÓW ZABYTKÓW, KTÓRY ODBYŁ SIĘ W DNIACH 11-13 W. ZESZŃIA 1992 R. W GOLUBIU-DOBRYNIU.

Tematem Zjazdu był problem prywatyzacji i reprivatyzacji obiektów zabytkowych. W spotkaniu uczestniczyło 120 osób z terenu całej Polski, a referaty problemowe wygłosili: p. Tadeusz Zieleniewicz - Generalny Konserwator Zabytków, p. Ryszard Wit-Kossowski - Naczelnik Wydziału Departamentu Reprivatyzacji Ministerstwa Przekształceń Własnościowych, p. Tadeusz Jaworski z Komisji Opieki nad Zabytkami Zarządu Głównego PTTK i p. Marek Skrzyński - Prezes Towarzystwa Właścicieli Zabytków.

Na podstawie referatów i dyskusji, w której udział wzięli społeczni opiekunowie zabytków, wojewódzcy konserwatorzy zabytków, członkowie Komisji Opieki nad Zabytkami ZG PTTK i Towarzystwa Właścicieli Zabytków przyjęto wnioski, które zdaniem uczestników spotkania powinny być uwzględnione w treści przygotowywanej USTAWY O REPRYWATYZACJI.

Wnioski przekazano do Komisji Kultury i Środków Przekazu Sejmu RP, Ministerstwa Przekształceń Własnościowych oraz Generalnego Konserwatora Zabytków.

Wnioski ze Zjazdu Społecznych Opiekunów Zabytków i Wojewódzkich Konserwatorów Zabytków w Golubiu-Dobrzyniu
w dn. 12, 13 września 1992 r.
n.t. "Prywatyzacja i reprivatyzacja obiektów zabytkowych".

Dyskutancki stwierdzili z satysfakcją, że obecny kształt organizacyjny funkcjonowania Wojewódzkich Konserwatorów Zabytków dobrze służy realizacji zadań ochrony i stanowi uwieńczenie wieloletnich starań środowiska.

W trakcie dyskusji skupiono się na trzech podstawowych zagadnieniach: prawnych, ekonomicznych i społeczno-socjologicznych prywatyzacji i reprivatyzacji obiektów zabytkowych.

Dyskusja pozwoliła wykonać następujące wnioski:

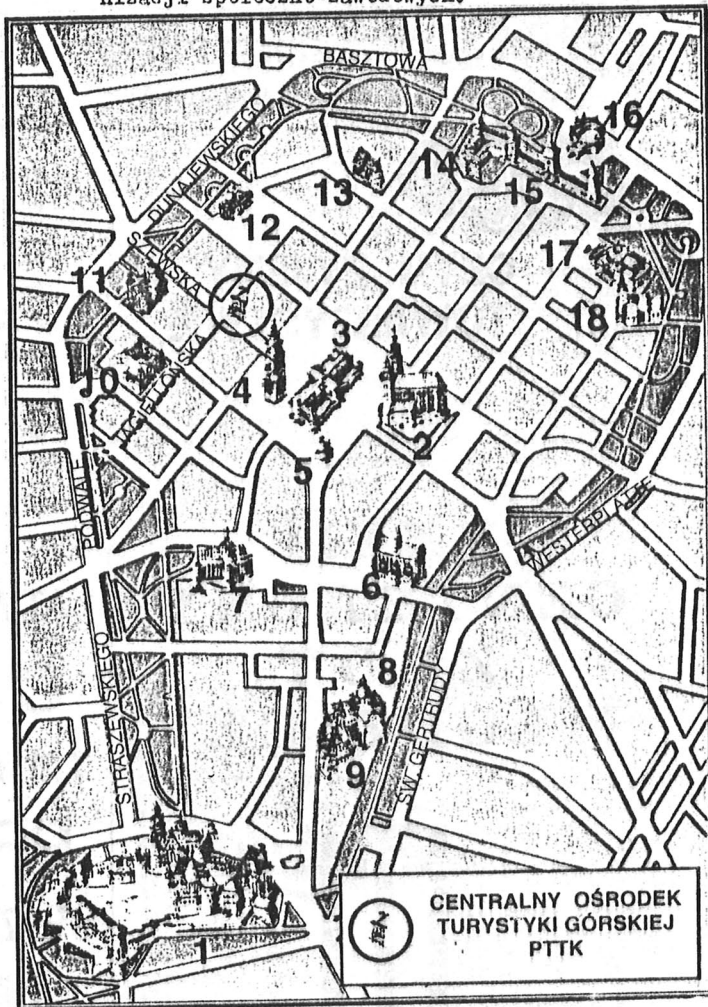
1. Prywatyzacja i reprivatyzacja zabytków wymaga szczególnego podejścia prawnego i społecznego ze względu na dobro i ochronę obiektów zabytkowych będących dziedzictwem kultury narodowej.
2. Przy dokonywaniu reprivatyzacji obiektów należy zgodnie z prawem naturalnym uwzględnić prawa byłych właścicieli lub ich spadkobierców, o ile nie narusza to interesów osób, które obiekty te nabyły w dobrej wierze i zgodnie z prawem.
3. Każdorazowe przekazanie, sprzedanie lub wdzierżawienie obiektu zabytkowego lub jego części winno odbywać się po porozumieniu z właściwym Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
4. Przyszłe przeznaczenie obiektu oraz sposób jego ewentualnej rekonstrukcji, odbudowy i przebudowy muszą być uzgodnione w formie zobowiązania pisemnego przyszłego właściciela przed przekazaniem obiektu, a następnie fakt ten winien być zaznaczony w księdze wieczystej.
5. Należy dokonać istotnych zmian w przepisach finansowo-podatkowych w szczególności dotyczących podatku dochodowego, aby spowodować motywację do inwestowania środków w obiekty zabytkowe.

Środki wydatkowane na remonty i konserwację zabytków powinny być w całości odliczone od kwoty podatku dochodowego.

Wobec zarzutu, że spowoduje to uszczuplenie dochodów budżetu państwa, Zjazd przekonany o fakcie, iż w rzeczywistości bezpośrednio przekazywanie środków jest znacznie efektywniejsze, prosi GKZ o przeprowadzenie właściwej analizy ekonomicznej, która potwierdzi, że środki przeznaczone na zabytki bezpośrednio w efekcie zwiększą

szają dochody państwa, zwłaszcza w sferze materialnej.

6. Oczekuje się od Państwowej Służby Ochrony Zabytków oraz wyspecjalizowanych instytucji ochrony zabytków zwiększenia pomocy fachowej dla indywidualnych właścicieli obiektów zabytkowych oraz większej skuteczności w działaniach administracyjnoprawnych.
7. Zjazd oczekuje od Konserwatorów Wojewódzkich i wszystkich Społecznych Opiekunów Zabytków oddziaływać na władze samorządowe w celu uświadamiania roli zabytków dla regionu oraz pozyskiwanie środków lokalnych na ratowanie i utrzymanie zabytków.
8. Opowiadamy się za ustanowieniem w ustawie budżetowej na 1993 r. dotacji celowej, która służyłaby realizacji ogólnonarodowych zadań ochrony zabytków /programu krajowego/, w tym również zabezpieczała kwoty na dofinansowanie dla właścicieli i użytkowników prowadzących prace konserwatorskie, zgodnie z obowiązującymi uormowaniami prawnymi.
9. W ramach planowanego powołania Instytucji Zarządu Skarbu Państwa, należy uwzględnić szczególnie rozwiązania prawne, które zagwarantują skuteczną opiekę, zabezpieczenie i zagospodarowanie obiektów i zespołów zabytkowych.
10. Zjazd stwierdza, że istnieje konieczność rozszerzenia składu Rady Ochrony Zabytków przy Ministrze Kultury i Sztuki o przedstawicieli Komisji Opieki nad Zabytkami Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego i innych organizacji społeczno-zawodowych.

1 WAWEL	10 COLLEGIUM MAIUS
2 KOŚCIÓŁ MARIACKI	11 KOŚCIÓŁ ŚW. ANNY
3 SUKIENNICE	12 PAŁAC SZTUKI
4 WIEŻA RATUSZOWA	13 KOŚCIÓŁ ŚW. MARKA
5 KOŚCIÓŁ ŚW. WOJCIECHA	14 KOŚCIÓŁ O.O. PIJARÓW
6 KOŚCIÓŁ DOMINIKANÓW	15 BRAMA FLORIAŃSKA
7 KOŚCIÓŁ FRANCISZKANÓW	16 BARBAKAN
8 KOŚCIÓŁ ŚW. PIOTRA I PAWŁA	17 TEATR SŁOWACKIEGO
9 KOŚCIÓŁ ŚW. ANDRZEJA	18 KOŚCIÓŁ ŚW. KRZYŻA

XXXII Ogólnopolski Wysokokwalifikowany Rajd Pieszy "Pomorze-92"

W dniach 5-18 lipca 1992 r. odbył się XXXII Ogólnopolski Wysokokwalifikowany Rajd Pieszy, znany wśród turystów pieszych jako "OWRP".

Tegoroczny rajd odbywał się na Ziemi Koszalińskiej. Organizatorzy przygotowali dla turystów dwie atrakcyjne trasy. Decydując się na pierwszą z nich należało pokonać dystans 298 km z Wałcza do Dąbek. Na drugiej trasie, znacznie krótszej, do przejęcia było 185 kilometrów. Trasa rozpoczynała się w Szczecinku, a kończyła również w Dąbkach. Przebieg tras zaplanowano w ten sposób, aby turyści mogli poznać wszystkie walory krajoznawcze i rekreacyjne tej części Pomorza.

Organizatorzy wytknęli sobie ambitny cel - pokazanie piękna regionu w pełnej krasie, spotkali się jednak z zupełnie nieoczekiwanymi przeszkodami. Wielodniowa susza stała się powodem ogłoszenia bezwzględnego zakazu wstępu do lasu. Zakaz ten był konieczny, w terenie tym panował stan klęski żywiołowej związany z wysokim stopniem zagrożenia pożarowego terenów leśnych. W zaskakującej sytuacji stanął przed organizatorami "OWRP" poważny problem, konieczne było korygowanie zaprogramowanych wcześniej tras przejść dziennych. Należało teraz tak poprowadzić turystów by ominąć szczególnie zagrożone pożarem kompleksy leśne. W praktyce sprowadziło się to do całkowitego zrezygnowania z wejścia do lasu, a powodowało wydłużenie tras i niestety ominięcie wielu niezwykle atrakcyjnych krajoznawczo zakątków regionu.

Wszyscy turyści okazali zrozumienie dla powagi sytuacji i duże zdyscyplinowanie. Niedogodności nie miały wpływu na atmosferę panującą na rajdowych trasach. Mimo upałów uczestnicy zachowywali się urokami Pomorza i w świetnej formie oraz humorach pokonywali etapy przejść dziennych wynoszące 20 do 30 kilometrów. Trasy dzienne pozwalały na zwiedzenie licznych obiektów zabytkowych, muzeów oraz izb pamięci.

Czysta woda mijanych jezior dawała okazję do kąpielii szczególnie w tych dniach pożądanym. Na zakończenie tras dziennych piechurzy spotykali się przy ogniskach uroczajonych przez organizatorów konkursami krajoznawczymi. Uczestnicy rajdu zdobywali punkty do odznak turystyki pieszej oraz do odznak regionalnych.

Tym razem w "OWRP" uczestniczyło 326 osób reprezentujących różne regiony kraju. Zaobserwowano jak co roku znaczne zróżnicowanie uczestników pod względem wieku i doświadczenia turystycznego.

Dziarsko pokonywali trasy mimo dającej się we znaki spiekoty młodzi turyści ze szkolnych kół PTTK, grupy harcerzy, drużyny z kół zakładowych i terenowych PTTK, turystyczne rodziny i liczni turyści indywidualni.

Zakończenie XXXII "OWRP" odbyło się w atrakcyjnie usytuowanej, między morzem i jeziorem Bukowo, wczasowej miejscowości Dąbki. Tu na polu namiotowym "Jantaria" spotkali się turyści z obu tras, jedli smaczną wojskową grochówkę, oglądali występy zespołu regionalnego z Wierciszewa.

Dla wszystkich uczestników organizatorzy przygotowali estetycznie wykonane metalowe znaczki okolicznościowe i zestawy materiałów krajoznawczych.

Przeprowadzono klasyfikację rajdową odrębną dla każdej z tras. Zwycięzcami na trasie pieszej i zdobywcą Pucharu Dyrektora Wydziału Kultury i Turystyki Urzędu Wojewódzkiego w Koszalinie został kol. Teofil Ligienza vel Ozimek reprezentujący drużynę "Pedagog" z Jeleniej Góry /najstarszy uczestnik imprezy/. Drugie miejsce przypadło kol. Grzegorzowi Oskarbińskiemu ze znanego gdańskiego Klubu Turystyki Pieszej "Babelki". Trzecie miejsce zajął kol. Przemysław Kitliń-

ski również z gdańskich "Babelków".

Na trasie drugiej pierwsze miejsce zajął, otrzymując Puchar Prezesa Oddziału PTTK w Koszalinie, kol. Czesław Jednoróg z Żagania. Drugie miejsce zajął kol. Maciej Staniszczyk ze Szkolnego Koła PTTK "Łaziki" we wrocławskich /woj. leszczyńskie/. Trzecie miejsce zajął kol. Kazimierz Jankowiak z tej samej miejscowości.

Na poszczególnych trasach rozegrano ponadto konkursy na piosenkę turystyczną. Na trasie pierwszej konkurs piosenkarski wygrała Drużyna "Riders" z Zielonej Góry, drugie miejsce przypadło kol. Luizie Jedlinie z Warszawy, a trzecie kol. Przemysławowi Noji z Wrocławia.

W podobnym konkursie rozegranym na drugiej trasie kolejne miejsca zajęli - Harcerski Klub Turystyczny "BRA-DE-LI" z Radomia, Szkolne Koło PTTK "Łaziki" z Włoszakowic i Drużyna "Człapaki" z Torunia.

Organizatorzy "OWRP" za aktywność i postawę na trasach wyróżnili ponadto następujące zespoły rajdowe "Skróty" z Radomia, "Chwast" z Zielonej Góry, "Babelki" z Gdańska, SKKT-"Łaziki" z Włoszakowic, Koło PTTK Nr 80 z Krakowa oraz indywidualnie kol. Romana Wałęgę z Zawiercia.

Z najdalszej odległości przybyła na Pomorze grupa "TRAMP" z Porąbki koło Żywca. W grupie tej dzielnie wędrował najmłodszy uczestnik imprezy ośmioletni Piotr Mreńca. Wspomniany najstarszy uczestnik rajdu liczył sobie 80 lat.

XXXII Ogólnopolski Indywidualny Rajd Pieszy na zlecenie Komisji Turystyki Pieszej Zarządu Głównego PTTK i pod jej patronatem organizowali działacze turystyki pieszej z Koszalińskiego Oddziału PTTK.

Kierownikiem rajdu był kol. Józef Tokarz pełniący funkcję Przewodniczącego Oddziałowej Komisji Turystyki Pieszej. Zastępował go kol. Henryk Drozdowski, a pracami sekretariatu kierowała kol. Danuta Skrzypczyńska.

Wkład w ostateczny kształt tego trudnego, dużego przedsięwzięcia wniosły również Regionalna Komisja Turystyki Pieszej, Kluby Turystyki Pieszej "Słowicy", "Globtroter" oraz Klub Krajoznawczy "Kontrast".

Do grona współorganizatorów dołączyli ponadto działacze z Koła PTTK działającego przy Jednostce Wojskowej 5069 z Zegrza Pomorskiego oraz aktywni z Koła PTTK przy Centralnym Ośrodku Szkolenia Straży Granicznej w Koszalinie. To właśnie dzięki ich pomocy rozwiązano transport sprzętu biwakowego na trasach i obsługę kwatermistrzowską. Patronat nad organizacją XXXII "OWRP" piastował Wydział Kultury i Turystyki Urzędu Wojewódzkiego w Koszalinie.

Organizatorami "OWRP" w 1993 roku będą koledzy z Katowic. Jedną z planowanych tras przebiegać będzie przez teren Jury Krakowsko-Częstochowskiej. Warto podkreślić fakt, że uczestnicy "OWRP 93" wkroczą na trasy, które w 1960 roku przemierzali ich poprzednicy uczestnicy I-go Ogólnopolskiego Wysokokwalifikowanego Rajdu Pieszego.

Włodzimierz Majdewicz

Młodzież

• • • Młodzież

XIV OGÓLNOPOLSKI TURNIEJ TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZY DRUŻYN SKKT-PTTK DOMÓW DZIECKA odbył się w dniach 19-22 czerwiec 1992 r. w ośrodku kolonijno-wypoczynkowym Kuratorium Oświaty i Wychowania w Dominicach k. Leszna.

Organizatorem Turnieju był Zarząd Oddziału PTTK Ziemi Leszczyńskiej w Lesznie na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej przy współudziale Kuratorium Oświaty i Wydziału Kultury i Sportu Urzędu Wojewódzkiego w Lesznie. Turniej składał się z dwóch etapów:

I etap obejmował opracowanie zadań problemowych z województw: legnickiego, leszczyńskiego, jeleniogórskiego, wałbrzyskiego, wrocławskiego oraz z historii i tradycji ruchu turystyczno-krajoznawczego w Polsce /każda drużyna przygotować musiała po 10 pytań z danego zagadnienia - z materiałów tych opracowany został test krajoznawczy/. Komisja sędziowska zakwalifikowała z 23 drużyn, które przysłały prace, 18 do drugiego etapu.

W II etapie rozegrano następujące konkurencje: test topograficzny; marsz na orientację; kolarski tor przeszkód; test z wiedzy o udzielaniu pierwszej pomocy; test z wiedzy krajoznawczej dotyczącej województw Dolnego Śląska, leszczyńskiego; z wiedzy o historii i tradycji ruchu turystyczno-krajoznawczego w Polsce.

Po podsumowaniu punktów uzyskanych we wszystkich konkurencjach okazało się, że pierwsze miejsce zdobyła drużyna Domu Dziecka z Wolicy z opiekunem Bohdanem Nakonecznym, przed drużynami z Gołdapi z opiekunem Edwardem Staweckim, Wschową z opiekunką Barbarą Tłażką, Michalinem z Jadwigą Gąsek, Przybysławicami z Robertem Maciejem Ostapińskim.

Drużyny te wyróżnione zostały pucharami odpowiednio ufundowanymi przez: Ministra Edukacji Narodowej, Wojewodę Leszczyńskiego, Kuratora Oświaty, Dyrektora Wydziału Kultury i Sportu UW w Lesznie oraz Zarząd Główny PTTK.

Członkowie drużyn, które zajęły I-IV miejsca otrzymali rzeczowe nagrody indywidualne. Trzy zwycięskie drużyny wzięły udział w dodatkowym turnieju o "Puchar Prezesa ZO PTTK Ziemi Leszczyńskiej", w którym musieli wykażać się dodatkową wiedzą krajoznawczą. Zwyciężyła tu drużyna z Domu Dziecka w Gołdapi przed Wschową i Wolicą. Członkowie tych drużyn otrzymali upomniki książkowe.

"LATO Z PTTK - 92"

ODDZIAŁU PTTK "ŚWIĘTOKRZYSKIEGO" im. ST. JEŻEWSKIEGO W OSTROWCU ŚWIĘTOKRZYSKIM.

W dniu 19 września 19-e wędrowek po naszym regionie zakończyła impreza finałowa "LATO Z PTTK - 92". Wszystko zaczęło się od 3.07.92 r. Przez okres wakacji w każdy wtorek i piątek uczestnicy wycieczek wędrowali tego słonecznego lata najpiękniejszymi szlakami Ziemi Kieleckiej.

Po krótkim spacerze 19 września z Ostrowca przez Szewnę, pod przewodnictwem Alicji Tokarskiej, grupa uczestników dotarła do "Kamienia", gdzie odbyło się uroczyste zakończenie wielkiej letniej przygody. Było ognisko rozpalone od jednej zapalki przez najmłodszych uczestników Justynę Karwińską pierwszoklasistkę ze Szkoły Podstawowej Nr 5 i Tomka Dudę ze Szkoły Podstawowej Nr 2. Justyna i Tomek przeszli tego lata 30 km i zdobyli odznakę srebrną "Siedmiomilowe buty".

Wytrwałymi turystami okazali się Agnieszka Ciuk, która uczestniczyła w 15 wycieczkach i jej brat Łukasz Ciuk w 14 wycieczkach - oboje są uczniami Szkoły Podstawowej Nr 7.

Podczas tego upalnego lata przewędrowali 200 km i zdobyli odznaki turystyki pieszej - popularną i małą brązową, a teraz zdobywają punkty na małą srebrną. Brawo!

Karolina Swat ze Szkoły Podstawowej Nr 7 uczestniczyła w 7 wycieczkach, zaś Rafał Sobon wędrując już od kilku lat zdobył odznakę małą srebrną - teraz będzie zbierał punkty

na odznakę złotą - w imprezie "Lato z PTTK" uczestniczył 5 razy, jest uczniem Szkoły Podstawowej Nr 1. Krakowiak Anna uczennica Szkoły Podstawowej Nr 6 brała udział w wycieczkach 5 razy. Uczestnikami 4-ch wycieczek byli uczniowie Szkoły Podstawowej Nr 7 Marzec Katarzyna, Lipka Michał, Wach Paweł.

Wiceprezes Zarządu Oddziału PTTK Stanisław Gałek wręczył nagrody najwytrwalszym uczestnikom "Lata z PTTK" ufundowane przez Zarząd Oddziału im. St. Jeżewskiego.

Było pieczenie kiełbasek, jabłek, konkursy, zabawy. Radość i uśmiech dzieci i młodzieży wszystko wynagrodził.

Do zobaczenia w przyszłym roku.

"POZNAJEMY OJCOWIZNĘ"

Zakończył się tegoroczny etap Konkursu "Poznajemy Ojcowiznę". Tematyka prac była bardzo różnorodna. Młodzież podejmowała takie tematy jak: "Mój dom rodzinny", "Moje miasto", "Historia mojej Ojcowizny", "Zasłużeni ludzie mojej miejscowości", "Moje najciekawsze ścieżki krajoznawcze".

W tym roku napłynęły prace głównie ze szkół podstawowych. Najaktywniej do konkursu włączyła się młodzież ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Chojnicach i ze Szkoły Podstawowej nr 3 w Świeciu. Wśród finalistów znalazły się również prace uczniów ze Szkoły Podstawowej w Janowcu Wlkp., ze Szkoły Podstawowej nr 41 w Bydgoszczy i Szkoły Podstawowej nr 3 w Żninie. W kategorii szkół średnich - ZILO we Włocławku.

Większość opracowań, to prace indywidualne, znalazły się jednak również prace zespołowe.

Przesyłane przez oddziały materiały świadczą, że już część młodzieży podjęła trud poznawania ziemi ojczystej, jej przeszłości i teraźniejszości, tak, jak głoszą cele konkursu. Młodzi ludzie uczą się dokumentować swoje obserwacje przy pomocy tekstu, rysunków i fotografii.

A oto prace wyróżnione:

- W kategorii szkół podstawowych -
- praca Agnieszki Maniakowskiej ze SP nr 3 w Świeciu - "Moje miasto Świecie";
- praca Agaty Kolczyk ze SP nr 2 w Chojnicach - "Zasłużeni ludzie Chojnic";
- praca Karoliny Kuligowskiej ze SP nr 2 Chojnicach - "Piesze wycieczki w okolicy Chojnic";
- praca Anny Szecińskiej ze SP w Janowcu Wlkp. - "Mój dom rodzinny, moja miejscowość";
- praca zespołowa Karola Pogorzały i Leszka Wodyńskiego ze SP nr 3 w Żninie - "Zasłużeni ludzie mojej miejscowości".
- W kategorii szkół średnich:
- praca zespołowa Grażyna Kryszak i Aleksandra Pawłowskiej z I LO we Włocławku - O Piotrkowie Kujawskim.

W obecnej edycji konkursu na wyróżnienie zasługuje również opiekunka SKKT ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Chojnicach - kol. Mirella Stanisławska, której uczniowie podjęli najwięcej prac o różnorodnej tematyce.

Rada d/s Młodzieży Szkolnej ZG PTTK zaprasza młodzież do kolejnej edycji Konkursu "Poznajemy Ojcowiznę". Regulamin znajduje się w "Informacjach ZG PTTK" z sierpnia 1991 r. i w czasopiśmie "Poznaj swój kraj" nr 7 z 1991 r.

XXI WARSZAWSKIE DNI TURYSTYKI

POD PATRONATEM

WYDZIAŁU SPORTU I TURYSTYKI URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W WARSZAWIE
ORAZ

WYDZIAŁU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI m. st. WARSZAWY

WYSTAWY

WYKAZ ODDZIAŁÓW PTTK - ORGANIZUJĄCYCH
IMPREZY XXI WARSZAWSKICH DNI TURYSTYKI

- * ODDZIAŁ WOLSKI PTTK (siedziba SK WDT i główny punkt informacyjny XXI WDT) - ul. Srebrna 10, 00-810 Warszawa, tel. 20-28-78
- * ODDZIAŁ PRASKI PTTK (prowadzący rozliczenia finansowe SK WDT), ul. Brzeska 3, 03-739 Warszawa, tel. 19-39-50
- * WARSZAWSKI ODDZIAŁ PRZEWODNICKI PTTK - al. Jerozolimskie 51 m 16, 00-697 Warszawa, tel. 29-28-40
- * ODDZIAŁ PTTK W NOWYM DWORZE MAZOWIECKIM - ul. Zakroczyńska 36, 05-100 Nowy Dwór Mazowiecki, tel. 75-25-05
- * ODDZIAŁ PTTK OCHOTA im. Wawrzyńca Żuławskiego, ul. Tarczyńska 1 m 59, 02-025 Warszawa, tel. 22-03-77
- * ODDZIAŁ PTTK PRAGA POŁUDNIE im. Zygmunta Glogera, ul. Podskarbińska 6, 03-833 Warszawa, tel. 10-15-66
- * STOŁECZNY ODDZIAŁ WOJSKOWY - al. Niepodległości 141, 00-570 Warszawa, 00-570 Warszawa, tel. 49-45-86
- * ODDZIAŁ PTTK PRZY HUCIE WARSZAWA - ul. Kasprzycza 132, 01-949 Warszawa, tel. 35-84-72
- * ODDZIAŁ PTTK W GRODZISKU MAZOWIECKIM - ul. Parkowa 1, 05-810 Grodzisk Mazowiecki, tel. 55-50-57, 55-60
- * ODDZIAŁ PTTK "MAZOWSZE" - ul. Litewska 11/13, 00-545 Warszawa, tel. 29-39-47

WARSZAWSKIE DNI TURYSTYKI PTTK·IX·1992

5 - 30 · WRZEŚNIA '92

RAJDY

ZŁĄZY

ZŁOTY

Do popularności WDT przyczyniają się wartości programowe towarzyszące corocznym imprezom. Każdego roku są podejmowane nowe tematy wiążące się zazwyczaj z aktualnymi rocznicami ważnych wydarzeń historycznych, wybitnymi osobami zasłużonymi dla kraju itp. W roku bieżącym w programie WDT znalazły się tematy dotyczące m.in. 50-tej rocznicy powstania Armii Krajowej, 200-ej rocznicy założenia Cmentarza Ewangelickiego na Woli w Warszawie. Pragniemy też przybliżyć postać Ignacego Paderewskiego, którego prochy powróciły w czerwcu na zawsze do kraju.

Obok obchodów rocznicowych i zwiedzania wiążących się z tym miejsc i pamiątek w Warszawie i okolicy, stałymi punktami corocznych WDT są: poznawanie stolicy i okolic oraz popularyzacja wybranego rodzaju turystyki. W tym roku, ze względu na znane trudności materialne preferowano popularyzację ogólnodostępnej i najtańszej turystyki pieszej.

Otwarcie XXI Warszawskich Dni Turystyki nastąpiło 6 września w Twierdzy Modlińskiej, zamknięcie zaś - w dniu 27 września na Złocie Turystów Warszawskich w Świdrach Wielkich.

STOŁECZNY KOMITET
WARSZAWSKICH DNI TURYSTYKI
PTTK

KOMUNIKAT

Regulaminy, książeczki i odznaki turystyki kwalifikowanej można nabywać w Oddziale PTTK "Mazowsze" 00-589 Warszawa ul. Litewska 11/13 tel. 29-39-47 w godz. 9 - 15

KONKURSY

WYCIECZKI MIEJSKIE

WYCIECZKI PIESZE I KOLARSKIE

IMPREZY NA ORIENTACJE

SPEŁYWY KAJAKOWE

Polskie Towarzystwo Turystyczno - Krajoznawcze - Oddział Akademicki w Krakowie
31-026 Kraków, ul. Radziwiłłowska 21/4, tel. 21-64-60 (d.adres: ul.Westerplatte 5)

OSRODEK EDUKACJI EKOLOGICZNEJ - REGIONALNA PRACOWNIA KRAJOZNAWCZA

Placówka programowa PTTK pod opieką Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie

OSRODEK EDUKACJI EKOLOGICZNEJ jest nową (od 1.01.92 r.) formą działalności istniejącej w Krakowie od 1974 r. Regionalnej Pracowni Krajoznawczej Oddziału Akademickiego PTTK na rzecz popularyzacji problematyki ekologicznej.

Utworzenie O.E.E. jest wynikiem inicjatywy i pomocy ze strony Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie, chcącego efektywniej wykorzystać prowadzoną od wielu lat przez RPK działalność proekologiczną oraz stworzyć dla niej nowe, szersze możliwości.

Podstawowym zadaniem OSRODKA EDUKACJI EKOLOGICZNEJ będzie dalsze gromadzenie i uprzystępnianie nieodpłatne zbiorów własnych, złożonych z krajowych i zagranicznych książek, czasopism, raportów, aktów prawnych wycinków prasowych oraz innych druków, i materiałów pisanych, a ponadto przezroczy i filmów video oraz innych materiałów ilustracyjnych.

Inne zadania OSRODKA to działalność wydawnicza, dokumentacyjno-fotograficzna, odczytowa (głównie w szkołach) oraz organizacja szkoleń.

Wzbogacanie zbiorów odbywa się przez zakup, dzięki darowiznom, wymianie z krajowymi i zagranicznymi placówkami i instytucjami zajmującymi się problematyką ekologiczną, a także drogą wykonywania we własnym zakresie różnych opracowań, zestawów przezroczy oraz kopiowania filmów pochodzących z różnych źródeł.

Zbiory O.E.E. były i będą nadal tworzone głównie pod kątem pozyskiwania pozycji prezentujących dobry poziom fachowy, ale przystępnych także dla osób bez specjalistycznego wykształcenia związanego z szeroko rozumianą problematyką ekologiczną.

Ambicją i zadaniem OSRODKA jest pomoc w zdobywaniu podstawowej wiedzy o środowisku i jego zagrożeniach. Takie są potrzeby większości dotychczasowych i zapewne również przyszłych klientów: uczniów i nauczycieli szkół wszystkich typów i stopni oraz studentów nieekologicznych kierunków, pragnących poszerzyć swą wiedzę o te zagadnienia. Ale ze zbiorów OEE, zwłaszcza zagranicznych, korzystają również fachowcy.

Krajoznawcza proweniencja Ośrodka jest przyczyną szczególnego zainteresowania problematyką obszarów chronionych prawem i konserwatorską ochroną przyrody, zwłaszcza w regionie krakowskim.

Ekologizacja działalności placówki nie oznacza odejścia od krajoznawstwa i turystyki, gdyż te dziedziny stworzyły ochroniarską działalność, a związany z RPK-OEE aktywność ochroniarski, to głównie turyści.

Wymyśloną na pocz. XX w. przez krajoznawców "ochronę swojszczyzny" świat dziś określa prawnym terminem OCHRONY DZIEDZICTWA KULTURALNEGO I NATURALNEGO LUDZKOSCI.

Zapraszamy:

* do korzystania ze zbiorów:

(wypożyczalnia i czytelnia):

- poniedziałek: 8 - 20
- wtorek, środa: 8 - 15
- czwartek, piątek: 8 - 15 *

- książki,
- czasopisma,
- inne druki,
- przezrocza,
- filmy VIDEO.

* ze względu na prace terenowe i odczyty w te dni lokal O.E.E. może nie być otwarty. Najprościej jest sprawdzić telefonicznie - nr: 21 - 64 - 60

* na prezentacje w lokalu OSRODKA przezroczy i filmów poświęconych różnym problemom związanym z ochroną i zagrożeniem środowiska:

- pierwszy poniedziałek m-ca - godz. 18
- trzecia środa m-ca - godz. 17

* do korzystania z możliwości organizacji prelekcji i odczytów w szkołach, placówkach kulturalnych i innych instytucjach.

* do udziału w organizowanych szkoleniach specjalistycznych i innych imprezach Ośrodka, które każdorazowo będą w różny sposób propagowane.

Szczegółowe informacje można uzyskać w lokalu Ośrodka lub telefonicznie:

nr: 21 - 64 - 60 w godzinach podanych wyżej.

Przypominamy, że świadczenia Ośrodka są **bezpłatne!**

KSIAZDZ JERZY PAWLIK — kapłan krajoznawca

Ksiądz pralata dra Jerzego Pawlika poznałem w niecodziennych okolicznościach, w czerwcu 1983 roku. Byłem wtedy sekretarzem Zarządu Wojewódzkiego PTTK w Krakowie. Właśnie zbliżała się wizyta Ojca Świętego Jana Pawła II w Polsce. W programie wizyty znajdował się między innymi Kraków, miasto, w którym Jan Paweł II jeszcze jako młody ksiądz wstąpił w członkowskie szeregi PTTK, pozostając w nich do dnia dzisiejszego. Obecnie wszyscy znamy zasługi Ojca Świętego na polu turystyki i krajoznawstwa, krzewione szczególnie wśród katolickiej młodzieży. Zastugi te stały się powodem wyróżnienia Jana Pawła II najwyższą godnością Towarzystwa — tytułem Honorowego Członka PTTK. Jak pamiętamy było z tym trochę kłopotów. Po wprowadzeniu stanu wojennego władze PRL niechętnie patrzyły na tego rodzaju inicjatywy. Tymczasem, właśnie w Krakowie, skąd wyszedł wniosek o wyróżnienie, zaplanowano spotkanie, na którym przedstawiciele władz Towarzystwa mieli wręczyć Ojcu Świętemu insygnia związane z przyznaniem Mu tytułu. Wtedy to na arenie wydarzeń pojawił się ksiądz pralata Jerzy Pawlik, o którym już wcześniej wiele słyszałem. Wiedziałem, że jest ważną postacią Kościoła, członkiem Episkopatu Polski. Wiedziałem też, że aktywnie działał w Komisji Krajoznawczej Zarządu Głównego PTTK. Jego nazwisko brzmiało dla mnie nieco tajemniczo. W kręgach Towarzystwa mówiło się o Nim konspiracyjnie: „dr Pawlik”, skrzętnie unikając wszelkiej tytułatury kościel-

nej. Sam „dr Pawlik”, choć zawsze ubrany w czarny garnitur, nigdy nie występował na forum PTTK w sutannie, ani nawet w koloratce. Chodziło oczywiście o to, aby działalność ksiądz pralata w Towarzystwie nie zwróciła uwagi służby bezpieczeństwa.

Teraz właśnie ksiądz pralata Jerzy Pawlik był tą męzną osobą, która miała doprowadzić do spotkania delegacji PTTK z Ojcem Świętym. Wcześniej w siedzibie Zarządu Wojewódzkiego PTTK w Krakowie odbyła się narada przygotowawcza, na której ksiądz pralata, sam z przypiętą Złotą Honorową Odznaką PTTK, omówił przedstawieli władz Towarzystwa skład delegacji oraz program i przebieg wizyty u Ojca Świętego w rezydencji Arcybiskupów Krakowskich (miała ona miejsce w dniu 23.06.1983 r.). W naradzie uczestniczyłem jako sekretarz-protokolan i wtedy to właśnie mogłem po raz pierwszy skonfrontować „legendarne opowieści” o „księdzu doktorze” z żywą postacią. Ponieważ narada miała charakter oficjalny, ksiądz pralata zachowywał się stosownie do okoliczności, tj. z powagą i pewnym dystansem, ale swobodnie, bez napuszonego dostojenstwa. Wkrótce potem miałem okazję poznać Go całkiem innego — ruchliwego, rozmownego, tryskającego humorem. Było to przy okazji jakiejś sesji krajoznawczej zorganizowanej w Krakowie przez Zarząd Główny PTTK. Jak się okazało w kuluarach zajęć sesyjnych, był powszechnie osobą lubianą. Dookoła niego gromadziło się liczne grono wielbicieli chętnie słuchających

opowiadań, anegdot i dowcipów, którymi ksiądz pralata sypał jak z rękawa. Zjednywał sobie też ludzi wielką życzliwością, której i ja również doświadczyłem. Otóż wiedział, że jestem przewodnikiem i często prowadził grupy po górskich szlakach. Pewnego dnia wręczył mi bardzo miły podarunek: kserokopię pisma jakie w październiku 1985 roku wyszło z watykańskiego Sekretariatu Stanu. Pismo zawierało Apostolskie Błogosławieństwo Ojca Świętego dla wszystkich przewodników górskich. Ksiądz pralata zwykle nicwiele mówił na temat swojej pracy. Z rozmów wynikało jedynie, że nieustannie podróżuje po Europie, najchętniej zaś odwiedza kraje tzw. demokracji ludowej. Pewnego razu oswiadczyłem w Jego obecności, że wybiaram się ze studenckim obozem wędrownym w góry rumuńskiej Bukowiny, gdzie znajduje się kilka wiosek zamieszkałych przez Polaków. Reżim N. Ceausescu stosował wtedy wobec nich politykę ograniczania swobód narodowych i religijnych. Dopiero wówczas ksiądz pralata ujawnił, że z ramienia Episkopatu Polski pełni funkcję duszpasterza środowisk polonijnych w krajach Wschodniej Europy. Wkrótce po tej rozmowie otrzymałem od księdza sporą ilość polskich książek, modlitewników, dewocjonalów z zadaniem dostarczenia ich rodakom na Bukowinie. Wszystko to zostało rozdalone pomiędzy uczestników turnusu i ukryte głęboko w plecakach. Szczęśliwie przebraliśmy przez trzy kontrole celine: polską, radziecką i rumuńską a wszystkie matryały, z zachowaniem odpowiedniej ostrożności, zostały w lipcu 1984 roku przekazane jednemu wówczas na rumuńskiej Bukowinie polskiemu proboszczowi księdzu Władysławowi Kotylewiczowi z No-

KSIAZDZ pralata prowadził też działalność wśród Serbo-Lużyczan na terenie NRD. Bywał tam częstym gościem, miał wielu przyjaciół. Szybko Polaków dzięki Niemu poznało tę krainę, a następnie podjęło działalność na rzecz podtrzymywania słowiańskiego i lużyckiego poczucia narodowego, zagrożonego germanizacją. W czerwcu 1987 roku ksiądz pralata opracował dla Komisji Krajoznawczej Zarządu Głównego PTTK program 4-dniowej wycieczki na Lużycę, którą następnie sam poprowadził. W wycieczce tej uczestniczyłem jako współorganizator i pilot. Termin wyjazdu obejmował obchody święta Bożego Ciała. Dzięki temu mieliśmy możliwość uczestniczenia w uroczystościach Bożego Ciała w Chrościcach (niem. Crosswitz) oraz w Pancezicach-Kukowie (niem.

Panschwitz-Kuckau). Szczególnie wrażenie zrobiła na nas procesja, w której starsze kobiety i dziewczęta wstąpiły w strojach regionalnych. Po procesji ksiądz pralata zebrał młodzież przed kościołem, zachęcił do śpiewania serbo-lużyckich pieśni, przy czym sam wystąpił w roli dyrygenta. Nie muszę chyba dodawać, że rozmowy z serbo-lużyczanami prowadziliśmy nie po niemiecku lecz we własnych językach narodowych. W Poncezicach-Kukowie naszym przewodnikiem stał się tamtejszy nauczyciel języka serbo-lużyckiego, już niemal staruszek, który we własnej, pięknie brzmiącej mowie opowiadał o trudnych dniach tej ziemi i zamieszkiującego ją narodu. W Budziszynie, w siedzibie parafii katolickiej ksiądz pralata zorganizował spotkanie z działaczami lużyckimi, które pozwoliło nam szerzej wejść w lużycką problematykę. Nieustannie powtarzał, że zależy mu aby poznawczym efektem tej wycieczki było propagowanie Lużyc w Polsce. To samo zresztą dotyczyło polskich mniejszości narodowych żyjących w innych krajach. My Polacy, żyjący w Ojczyźnie musimy o nich pamiętać, wspomagać i dbać o zapewnienie im kontaktu z Polską. Dział po upadku komunistycznych reżimów w środkowej i wschodniej Europie możliwości takich kontaktów znacznie się zwiększyły. Sam ksiądz pralata jeździ teraz bardzo często do Polaków na Ukrainie, Białorusi, Litwie i Łotwie. Do Polski zaś przyjeżdżają wycieczki rodaków z tych własnie krajów. Przy organizacji jednej z takich wizyt miałem okazję Mu pomagać. Chodziło o przyjazd polskich dzieci z rumuńskiej Bukowiny. Działło się to w lutym 1990 roku, tj. niedługo po obaleniu N. Ceausescu. Rumunia głęboko odczekała a wraz z nią żyjący tam Polacy. Jednak ludziom doskwierała wielka bieda. Dłatego przyjazd dzieci musiał być w całości finansowany przez stronę polską. Środki na ten cel przeznaczył z jednej strony Episkopat Polski, z drugiej zaś duży wkład finansowy i organizacyjny wnieśli anonimowi ludzie, a także różne organizacje i zakłady pracy. W sumie pozwoliło to na goszczenie w Polsce przez dwa tygodnie grupy około 100 dzieci. Nie pozostało o środkach w wysiłku na to, aby mogły one poznać zabijki i kulturę polski, zawiązać przyjaźnie z rówieśnikami.

Wiele ze wspomnianych tu rzeczy działo się niejako poprzez krajoznawstwo. W ten sposób zostało ono włączone w służbę wartości najwyższych: patriotyczno-narodowych i religijnych. Właśnie w tego rodzaju działalności celuje ksiądz pralata Jerzy Pawlik — prawdziwy kapłan i prawdziwy krajoznawca.

Fotografia krajoznawcza

Zmiany organizacyjne w Polskim Towarzystwie Turystyczno Krajoznawczym, a w szczególności likwidacja Zarządów Wojewódzkich i potem Regionalnych Ośrodków Programowych, spowodowały, że Kadra PTTK, a w szczególności Instruktorzy Fotografii Krajoznawczej luźno związani ze strukturą oddziałową Towarzystwa, (zazwyczaj jako kadra wysokokwalifikowana działali na szczeblu wojewódzkim) poczuli się osamotnieni i zaczęli tracić kontakt z Towarzystwem jako całością. Aby temu zapobiec Komisja Fotografii Krajoznawczej Zarządu Głównego PTTK postanowiła zorganizować w dniach 1-3 maja 1992 roku w Załączku Wielkim k/Wielunia spotkanie Instruktorów Fotografii Krajoznawczej z całej Polski. Zasadniczym celem spotkania było omówienie sposobów kontaktowania się i samoorganizowania się grup instruktorów i fotografów krajoznawców. Przygotowanie merytoryczne do spotkania stanowiła ankieta rozesłana do wszystkich instruktorów.

Organizacji technicznej podjęło się Centrum Fotografii Krajoznawczej PTTK w Łodzi przy znacznej pomocy Wojewody Sieradzkiego Andrzeja Ruszkowskiego. Dzięki jego uprzejmości możliwe było zorganizowanie w ramach imprezy pleneru "Zabytki drewniane województwa Sieradzkiego".

W plenerze brało udział 20 fotografów krajoznawców z całej Polski, których działania zaowocują wystawą poplenerową w II półroczu 1992 w UW w Sieradzu.

W ramach imprez towarzyszących CFK zorganizowało wystawę prac J. Massalskiego "Przyroda Gór Świętokrzyskich" eksponowaną w Urzędzie Wojewódzkim w Sieradzu.

Na spotkanie z fotografami krajoznawcami w dn 2 maja 1992 przybyli wojewoda sieradzki p. Andrzej Ruszkowski i prezydent miasta Sieradza p. Janusz Marszałkowski.

W trakcie dyskusji podkreślono konieczność dalszego rozwoju fotografii krajoznawczej m. inn. poprzez prowadzenie szkolenia młodzieży która jak wynika z obserwacji ostatnio do fotografii się garnie. Stwierdzono też że najlepszą formą kontaktów między instruktorami FK i KFK ZG PTTK jest współpraca z Centrum Fotografii Krajoznawczej PTTK w Łodzi jako jednostką centralną i dla wszystkich fotografów krajoznawców, ze względu na swe zbiory, najważniejszą.

Andrzej Danowski

ZNAK

O CZYM WARTO

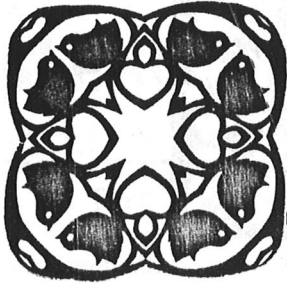
PAMIĘTAĆ

Z HISTORII

TOWARZYSTWA

Znak Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego w pierwotnym jego wyglądzie, wykonany został przez członka honorowego T-wa pułk. Mikołaja Wisznickiego; reprodukowany powyżej z I rocznika P. T. K. z r. 1907. Znak ten uległ w r. 1909 w związku z koniecznością odlania go w metalu, jako znaczka członkowskiego, pewnym zmianom.

SPRAWY ORGANIZACYJNE

KOMUNIKAT

SPRAWOZDAWCZOŚĆ JEDNOSTEK PTTK
Z DZIAŁALNOŚCI ORGANIZACYJNO-
PROGRAMOWEJ.

Zespół Organizacyjny Biura Zarządu Głównego PTTK powiadamia, że TK-0 - sprawozdanie zbiorcze ze stanu organizacyjnego oraz działalności programowej za rok 1992 jednostki PTTK sporządzają na drukach i wg instrukcji stanowiącej załącznik do Zarządzenia Sekretarza Generalnego ZG PTTK Nr 33 z dn.29.11.1991 r. opublikowanej w biuletynie - "Informacje ZG PTTK" - grudzień 1991 - numer specjalny. Druki TK-0 i TK-K przekazane zostaną jednostkom przesyłką pocztową do dnia 15.11.1992 r.

Przypominamy, że zestawienie zbiorcze, jednostki zobowiązane są przekazać do ZG PTTK w terminie 20 dni po upływie roku sprawozdawczego.

Zespół Organizacyjny
ZG PTTK

KOMUNIKAT

W związku z licznymi zapytaniami dziennikarzy radia i prasy /o zasięgu warszawskim jak i krajowym/o informację dotyczącą imprez organizowanych przez oddziały, koła i kluby naszego Towarzystwa, Zarząd Główny PTTK prosi o przesyłanie kalendarzyków, regulaminów i zawiadomień o organizowanych imprezach.

Powyższe informacje prosimy przesyłać najpóźniej na dwa tygodnie przed terminem imprezy na adres Zarządu Głównego PTTK - 00-075 Warszawa, ul.Senatorska 11 z dopiskiem na kopercie "Informacje dla radia i prasy".

KOMUNIKAT

Na prośbę Komisji Turystyki Narciarskiej ZG PTTK podajemy zmiany i uściślenie terminów KALENDARZA IMPREZ NA SEZON 1992/93, który to KALENDARZ w całości publikowaliśmy w sierpniowym numerze "Informacji ZG PTTK" na str.14:

8. 23.I.-6.II.93 r. - "kurs demonstratorów" - Hala Gąsienicowa lub Słowacja.
10. 27.II.-2.III.93 r.- "Bieszczady 93" - kurs na Przedowników Narciarskich /wędrowny/.
15. 27.III.-3.IV.93 r.- Kongres Turystyki Narciarskiej - Norwegia.

KOMUNIKAT

UWAGA: JEDNOSTKI PROWADZĄCE ZNAKOWANIE
NIZINNYCH SZLAKÓW TURYSTYCZNYCH

Komisja Turystyki Pieszej Zarządu Głównego PTTK podjęła decyzję o lustracji wyrzykowej wybranych odcinków odnawianych szlaków we wszystkich jednostkach prowadzących znakowanie w 1992 r. Dotychczas przeprowadzono lustrację w 13-u jednostkach stwierdzając nieprawidłową interpretację INSTRUKCJI ZNAKARSKIEJ w zakresie sposobu rozliczania prac znakarskich, zmiany przebiegu szlaków i samego oznakowania. Szczegółowe uwagi są przekazywane zainteresowanym w protokole z lustracji, a dodatkowo cały ich katalog zostanie przesłany wszystkim oddziałom PTTK.

Komisja Turystyki Pieszej ZG PTTK w związku z powyższym organizuje spotkanie znakarzy z poszczególnych jednostek, celem omówienia występujących usterek i prawidłowej interpretacji INSTRUKCJI ZNAKARSKIEJ za twierdzonej uchwałą nr 180 przez Prezydium ZG PTTK w dniu 12.V.1989 r.

Narada odbędzie się 21 listopada 1992 r. w sali konferencyjnej ZG PTTK w Warszawie, ul.Senatorska 11 w godz.11-15. Na spotkanie zapraszamy wszystkich znakarzy. Koszty delegacji pokrywają jednostki delegujące. Ze względów organizacyjnych prosimy o pisemne /na powyższy adres/ lub telefonicznie /26-71-59/ zgłoszenie udziału w naradzie.

Wraz z numerem październikowym "Informacji ZG PTTK" rozesłana została Ankieta w sprawie znakowanych szlaków i kadry znakarzy. Apelujemy o dokładne wypełnienie i odeślanie 1 egz. do Komisji Turystyki Pieszej ZG PTTK.

KOMUNIKAT

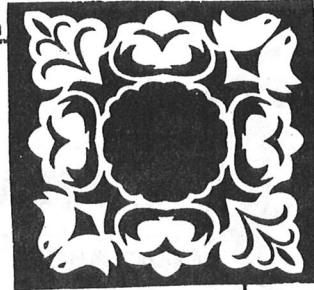
1. 15-17 stycznia 1993 r.Rajd Narciarski po Jurze, tym razem w Załęczańskim Parku Krajobrazowym, organizowany przez Klub Turystyczny "Ostańce" PTTK - Zawiercie ul.Gen.Sikorskiego 10. Termin zgłoszeń do końca listopada 1992 r.
2. Klub Turystyczny "Ostańce" planuje w drugim tygodniu ferii zimowych wędrowkę narciarską w Beskidzie Niskim na nartach śladowych. Adres jak wyżej.
3. 25-30 stycznia 1993 r. "Wędrowki Północy" z metą w Gołdapi.Organizatorem jest Zarząd Oddziału PTTK w Suwałkach ul.Kościuszki 37.

KOMUNIKAT

ZAMOJSKIE WIELOBRANŻOWE
ZAKŁADY PTTK W ZAMOŚCIU
ul. Szczebrzeska 21
22-400 ZAMOŚĆ
Tel. 56-79

PRODUKUJĄ FLAGI !
O F E R T A

Flaga PTTK /60 x 110/ - w cenie 70 tys.zł.
Flaga PTTK /100 x 200/- w cenie 100 tys.zł.

PROPOZYCJE Nowy Sącz

DOM WYCIECZKOWY I CAMPING PTTK W NOWYM SĄCZU to dwa szczególnie sympatyczne zakątki w bogactwie i różnorodności naszej PTTK-owskiej bazy dla turystów, chociaż nie tylko dla turystów. Ostatnio miałem okazję przeglądać książkę pamiątkową obiektów przy ul. Jamnickiej 2 w Nowym Sączu. Leżą one w około 3 kilometrowym oddaleniu od centrum miasta, tuż nad brzegiem Kamienicy Nawojowskiej, w terenie zadrzewionym i prawdziwie malowniczym. Z okien domu wycieczkowego za widocznym na planie pierwszym i bogatym w zabytki staromiejskim centrum, wzgórzca otaczające Kotlinę Sądecką, a w dali panorama wzniesień Beskidu Wyspowego oraz Gorców.

Wielu turystów indywidualnych kierowało się stąd samochodami /i czyni to nadal/ na południe Europy lub kończyło w Nowym Sączu długi, krajoznawczy szlak z satysfakcją chwalać standart i obsługę. Turysty plecakowi, podobnie jak wycieczki autokarowe i biur podróży, wycieczki zakładowe czy też młodzieżowe i szkolne obozy wędrownie zawsze mile wspominały Nowy Sącz, o czym zaświadczały setki pochwalnych wpisów.

Od końca lat 80-tych coraz więcej zaczęło przybywać na ul. Jamnicką 2 indywidualnych turystów z Europy Zachodniej uzupełniając niejako często tu przedtem przybywających jedynie Czechów i Słowaków. Bywały także drużyny harcerskie /np. z Gdańska i Olsztyńka/ oraz uczestnicy kilku turnusów specjalistycznych kursów nauki języka angielskiego.

Z bardziej niecodziennych gości dom wycieczkowy przyjął Kabaret "Wanda", kilka zespołów muzycznych z Rzeszowa oraz wykonawców programu "Niech każde dziecko ma swój dom rodzinny". Wśród wyraźniej złożonych podpisów udało mi się odcyfrować Romana Gerca, Danutę Mizgalską, Grażynę Świtazę, członków zespołu "Skaldowie" z Jackiem Zielińskim, a także Piotra Janczerskiego.

Dlaczego obiekty te służyły nie tylko turystom, chociaż zawsze pamiętano o zachowaniu puli miejsc dla ich potrzeb. Decydował o tym - jak wynika z szeregu pochwał i wyrazów uznania - obecny cały czas przy ul. Jamnickiej 2 klimat sympatycznej, fachowej i rzetelnej obsługi, a także standart tech-

niczny na dobrym poziomie. Może właśnie dlatego szereg klubów sportowych, których geografia mogłaby wyznaczyć mapę Polski właśnie tu, a zwłaszcza w latach 80-tych, odbyło w Nowym Sączu obozy szkoleniowe. Przybywali więc sportowcy z Gdańska, Koszalina i Szczecina, Wrocławia oraz Warszawy, Łodzi, Bytomia, Krakowa - ale i z bliższych Nowemu Sączowi - Nowego Targu, Wadowic i Myślenic.

Potwierdzeniem dobrego poziomu nowosądeckich usług po umiarkowanych cenach stały się liczne wyróżnienia dla Domu Wycieczkowego i Campingu PTTK w Nowym Sączu - od władz PTTK w konkursach na najlepszy obiekt PTTK /lata 1985, 1986 i 1987/ - jak też specjalna nagroda w konkursie "Mister Camping 89" od Polskiej Federacji Campingu i Caravaningu łącznie z medalem 25-lecia tej organizacji.

Tymczasem ul. Jamnicka 2 w ostatnich latach zyskuje nową, stałą i bardzo dobrą klientelę. - Przyjeżdża tu bowiem coraz więcej turystów z Holandii, Wielkiej Brytanii i krajów skandynawskich. Działając w obiektywnie - jak i wszędzie indziej - trudnych warunkach w Nowym Sączu stale mają klientów, a ci zagraniczni z Europy Zachodniej najlepiej zaświadcza o walorach domu wycieczkowego i campingu.

Nowosądeckie obiekty znalazły się także ostatnio na trasie przejazdów wielu grup z Ukrainy na krakowskie bazy lub dalsze - w głąb Polski.

Pamiętajmy, że Nowy Sącz wbrew pierwszemu wrażeniu, że to wojewódzkie miasto - stanowi sam w sobie wymarzoną bazę wypadową na wycieczki górskie i trasy krajoznawcze w Beskid Sądecki i Niski, Pogórze Rożnowskie i Ciężkowickie, Beskid Wyspowy, Gorce oraz Pieniny. Przyjeżdżajcie więc w Kotlinę Sądecką o każdej porze roku.

W styczniu 1994 roku minie 15 lat działalności domu wycieczkowego i campingu sądeckiego. W książce pamiątkowej za cały ten okres doszukałem się tylko jednego "zażalenia", tak ujętego przez grupę plecakowych turystów z Warszawy: "...Zażalenie! Za szybko musimy stąd wyjeżdżać..."

Andrzej Matuszczyk

Firma kartograficzna EKO-GRAF oferuje do sprzedaży w 1992 roku:

- plany miast:
 - Opole
 - Karpacz
 - Częstochowa
 - Leszno
 - Bielawa
 - Bruksela
- mapy turystyczne:
 - Góry Izerskie
 - Masyw Ślęży
 - Pojezierze Leszczyńskie
 - Góry Sokole
 - Góry Stołowe
 - Schroniska młodzieżowe Europy
- panorama Karkonoszy
- Karkonosze - przewodnik turystyczny
- wykonujemy plany miast i mapy na zamówienie
- zamieszczamy reklamy firm na naszych wydawnictwach
- sprzedaż hurtowa w siedzibie firmy
- Przedsiębiorstwo EKO-GRAF spółka z o.o.
50-126 Wrocław, ul. Św. Mikołaja 80
tel. 44-70-01 w. 5

PROPOZYCJE

PUBLIKACJE CENTRALNEGO OŚRODKA INFORMACJI TURYSTYCZNEJ

COIT istnieje już ponad 30 lat. Zajmuje się organizacją informacji turystycznej w kraju oraz promocją zagranicznej turystyki do Polski. W kraju prowadzi sieć centrów informacji turystycznej, współpracuje z narodowymi ośrodkami informacji turystycznej Polski w Chicago, Nowym Jorku, Kolonii i Sztokholmie zaopatrując te placówki w turystyczne materiały informacyjne.

Bogata jest oferta COIT w zakresie wydawnictw - zarówno dla turystyki krajowej jak i zagranicznej.

Foldery, informatory, plakaty, filmy turystyczne w wielu wersjach językowych mają atrakcyjną szatę graficzną, starannie dobrane diapozytywy, mapki i mapy. Wykaz publikacji COIT dostępnych aktualnie, a także tych, które będą wydane do końca 1992 r. podajemy poniżej.

Można je zamówić w COIT, 00-052 Warszawa, ul. Mazowiecka 7. Barwne foldery dotyczą głównie miast - ośrodków turystycznych kraju, najciekawszych regionów /np. Pomorza, pojezierzy, gór i innych/, a także wybranych atrakcji /zabytki, architektura drewniana, muzea, muzyka, campingi itd./. Są w naszej dyspozycji plany turystyczne ważniejszych miast polskich - jako jedyne mają na odwrocie teksty obcojęzyczne - np. angielskie, niemieckie, francuskie. Posiadamy mapę turystyczną Polski, mapę rozmieszczenia schronisk młodzieżowych, mapę "Judaica polskie".

Oddziały PTTK, BORT, domy wycieczkowe, schroniska zachęcamy do zainteresowania się naszymi wydawnictwami. Można je oferować przyjmowanym gościom zagranicznym /wkalkulować w koszty/, dołączając do wysłanych ofert wreszcie wprost sprzedawać w BORT-ach i recepcjach obiektów noclegowych.

W następnych numerach napiszemy o wydawnictwach dla turystyki krajowej, które powstają w oddziałach COIT i WOIT.

INFORMACJA O PUBLIKACJACH TURYSTYCZNYCH W WERSJACH OBCYCH, KTÓRYMI DYSPONUJE CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI TURYSTYCZNEJ:

WYDAWNICTWA OGÓLNOPOLSKIE

1. Polska zaprasza.
wersja: ang., niem., szwed., włoska
2. Polska Nr 1.
wersja: ang., franc., niem., włoska
3. Polska Nr 2.
wersja: ang., franc., niem., szwed., włoska
4. Polska Nr 3.
wersja: ang., franc., niem., szwed., włoska
5. Polska Nr 4.
wersja: ang., franc., niem., włoska
6. Polska Nr 5.
wersja: ang., franc., niem., szwed.
7. Polska Nr 6.
wersja: ang., franc., niem., włoska
8. ORBIS zaprasza do Polski.
wersja: ang., franc., niem., szwed., włoska

- . . . -

PLANY

1. Plan Gdańska.
wersja: ang., franc.
2. Plan Poznania.
wersja: ang., franc., niem.
3. Plan Szczecina.
wersja: ang., franc., niem., szwed.
4. Plan Wrocławia.
wersja: ang., franc., niem.

d. c. n.

WYDAWNICTWO
KRAJ

Istnieje od 1975 roku!

★ NOWOŚCI! ★

PROPOZYCJE

1. „Londyn” — Jerzy W. Gajewski

cena 18 000 zł/egz.; nakład 10 000 egz.; objętość 92 str.

Przewodnik z serii „Najciekawsze miasta świata” zawierający opis krajoznawczo-turystyczny miasta z niezbędnymi informacjami praktycznymi, propozycjami zwiedzania miasta, prezentujący ciekawostki i polonika. Zawiera rysunki, mapy, plany.

2. „Seul” — A. Czapiński, Z. Kruczek, M. Nowakowski

cena 15 000 zł/egz.; nakład 3 000 egz.; objętość 50 str.

Kolejna pozycja (po „Nowym Jorku”, „Wiedniu” i „Londynie”) z popularnej serii „Najciekawsze miasta świata”. Zawiera rysunki, mapy, plany; opis zabytków miasta, okolic i regionów turystycznych; informacje i wskazówki praktyczne.

3. „Tarnowskie judaica” — Adam Bartosz

cena 29 000 zł/egz.; nakład 3 000 egz.; objętość 120 str.

Publikacja zawiera zarys dziejów Żydów z Tarnowa i okolic: osadnictwa, stosunków społecznych, ekonomicznych i kulturowych. Szczegółowo opisuje zabytki kultury żydowskiej miasta i regionu: bożnice, szpitale, szkoły, cmentarze. Wyposażona w liczne zdjęcia (archiwalne i współczesne) mapy, plany. Streszczenia w językach angielskim i niemieckim.

4. „Nieznaną Wielkopolska” — Paweł Anders

cena 33 000 zł/egz.; nakład 3 000 egz.; objętość 180 str

Jeśli chcesz wiedzieć:

- * dlaczego Mickiewicz przyjechał do Wielkopolski,
- * kto „odstrzelił nos” Słowackiemu,
- * który z młynów nad Lutynią opisywał Iwazkiewicz,
- * jaki był „koniec” generała Wrzeszczowicza z Potopu,
- * jak laureat nagrody Nobla gospodarzył na wsi,
- * co Paderewski i Kossak zadedykowali dziedzicom Śmiełowa
- oraz poznać wiele innych ciekawostek i tajemnic tego interesującego skrawka Wielkopolski — przeczytaj tę książkę!

5. „Zamaria Turnia” — Andrzej Skłodowski, Marek Wołoszyński

cena 8 000 zł/egz.; nakład 5 000 egz.; objętość 24 str.

Monografia południowej i południowo-wschodniej ściany Zamarłej Turni w Tatrach Polskich. Historia zdobywania dróg wspinaczkowych i opis topograficzny ścian. Schematy wejść wraz z opisami dróg taternickich.

6. „Granaty” — Andrzej Skłodowski, Marek Wołoszyński

cena 8 000 zł/egz.; nakład 5 000 egz.; objętość 24 str.

Monografia taternicka wschodniej i zachodniej ściany Granatów w Tatrach Polskich. Historia zdobywania dróg wspinaczkowych i opis topograficzny ścian. Schematy wejść wraz z opisami dróg taternickich.

Nasz adres

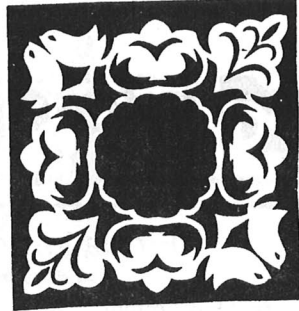
00-950 Warszawa, skrytka pocztowa 121;
ul. Senatorska 11 p. 29 i 39
tel. 26-16-91; 26-22-51 w 47 i 42; fax 26-25-05

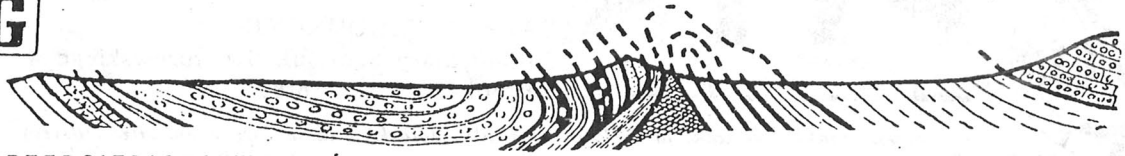
Odnaki 25 Lat w PTTK

są do nabycia w Oddziale PTTK

"MAZOWSZE" ul. Litewska 11.13

00-589 Warszawa tel. 29-39-47

PRZEDSIĘBIORSTWO PAŃSTWOWE

WARSZAWA, RAKOWIECKA 4

00-975 Warszawa, skrytka pocztowa nr 72

Konto bankowe: NBP VIII Oddział Warszawa 1081-518

- Franciszek Galiński: GAWĘDY O WARSZAWIE

s.326, ilustr. + mapy c. 30.000,-

Reprintowa wersja przedwojennego bestsellera. Opowiada o dawnej Warszawie, jej historii, ludziach, pałacach, domach, ulicach i pomnikach. Barwny, wzruszający i piękny literacko przewodnik po zabytkach stolicy.

- Maria Bac-Moszaszwili: TATRY POLSKIE - przewodnik geologiczny dla turystów.
s.159, ilustr. + mapy c. 24.000,-

Poszukiwany i cieszący się zasłużonym uznaniem przewodnik, zwracający uwagę nie tylko na najważniejsze walory krajoznawcze, ale i na to czego się nie widzi w górach na pierwszy rzut oka. Fachowy i kompetentny poradnik dla wycieczek po najbardziej atrakcyjnych trasach turystycznych.

- Jan Lorentowicz: ZIEMIA POLSKA W PIEŚNI

s.527, ilustr., twarda oprawa płócienna, c.35.000,-

Reprint oryginału z 1913 r. zawierający utwory 102 najwybitniejszych poetów polskich. Wiele z zamieszczonych tu utworów stanowi kanon polskiej poezji patriotycznej. Wartościowa, jedyna w swoim rodzaju książka dla uczestników wycieczek polonijnych.

Dyrektor 49-49-27
Sekretariat Wyd. 49-50-81
Z-ca dyr. d/s produkcji 49-53-16
Zaopatrzenie 49-49-85
Centrala 49-53-51

POLSKIE TOWARZYSTWO TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZE

STOWARZYSZENIE WYSZEJ UZYTECZNOŚCI

ODDZIAŁ „BESKID ŚLĄSKI” ● 43-400 CIESZYN

Aktualny adres:

Oddział PTTK "Beskid Śląski" w Cieszynie
oraz

Biuro Obsługi Ruchu Turystycznego PTTK
ul. Głęboka 56
43-400 CIESZYN
tel. 211-86 teleks 038265

• KOMUNIKAT

BOŻENA & RYSZARD KRUK

02-758 WARSZAWA ulica Neseberska 4 m 190 phone (02) 6428592

summer house Willa WANDA

33-370 MUSZYNA ulica Marszałka Józefa Piłsudskiego 56 phone (0135) 4859

Szanowni Państwo!

• PROPOZYCJE

Uprzejmie informujemy, że społecznym staraniem działaczy Towarzystwa Miłośników Ziemi Muszyńskiej (adres 33-370 Muszyna ulica Marszałka Józefa Piłsudskiego 78) ukazał się drugi rocznik Almanachu Muszyny, który adresowany jest do gości, turystów, kuracjuszy i przyjaciół tej pięknej beskidzkiej, nadpopradzkiej miejscowości.

Aktualny adres księgarni PTTK:

Księgarnia PTTK "GRONIE"
/również sprzęt turystyczny
i wyposażenie/
ul. Głęboka 42
43-400 CIESZYN
tel. 230-50

• PROPOZYCJE

INTERNATIONAL
EXHIBITION
of TOURISM
TOUR SALON '92
POZNAŃ 1-6. X

Nr 1 Wrzesień 1992

REDAKTOR NACZELNY - Janusz Karkoszka

SEKRETARZ REDAKCJI - Agnieszka Jarzębowska

Adres redakcji:

ul. Mazowiecka 7
00-052 Warszawa
Tel. 26 65 39
Tlx 81 45 58
Fax 26 62 04

PTTK

OKRĘGOWY ZESPÓŁ GOSPODARKI TURYSTYCZNEJ
33-300 Nowy Sącz, Rynek 9, tel./fax 227-23, 236-89

ZAKŁAD PRODUKCYJNY
33-340 Stary Sącz, ul. Świerczewskiego 4
tel. 600-81, fax. 236-89

wykonuje znaki i znaczki w metalu, elementy stolarki budowlanej i galanterii drzewianej

Informuję, że zakład Produkcyjny w Starym Sączu dawniej „Foto-Pam” w Krakowie obecnie OZGT PTTK w Nowym Sączu nieprzerwanie od kilkudziesięciu lat wykonuje dobrej jakości znaczki turystyczne w tym znaczki organizacyjne PTTK.

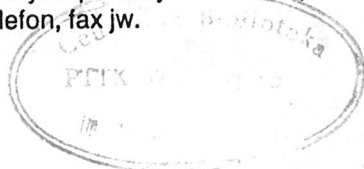
Nasz cennik:

powierzchnia znaczka	ilość sztuk					
	100	300	500	1000	2000	5000
do 500 mm	39.000,-	17.000,-	15.000,-	13.000,-	11.000,-	10.000,-
od 500 - 1000 mm	42.000,-	21.000,-	16.000,-	14.000,-	12.000,-	11.000,-
od 1000 - 1500 mm	45.000,-	34.000,-	23.000,-	17.000,-	14.000,-	13.000,-

Uwagi:

- znaczki metalowe mogą być wykonywane do powierzchni 2000 mm,
- w/w cenach przyjęto średnio 3 kolory emalii,
- znaczki mogą posiadać zaczep tj. szpilka, śruba, agrafka,
- za każdy następny nałożony kolor nalicza się 500,- zł,
- znaczki wykonujemy też w oksydzie lub łączymy emalię z oksydą.

Zainteresowanych prosimy o kontakt pisemny lub telefoniczny z Kierownikiem Zakładu Kol. Barbarą Cuzytek, adres, telefon, fax jw.

Zapraszamy do korzystania z naszych usług.

Serdecznie przepraszając za błędną informację zamieszczoną w numerze sierpniowym /str.15/ o zaprzestaniu produkcji znaczków turystycznych przez nasze jednostki, podajemy powyżej pełną ofertę Kolegów z Zakładu Produkcyjnego w Starym Sączu.

NUMER ZAMKNIĘTO: 1992.10 28

REDAKCJA: CENTRALNA BIBLIOTEKA PTTK IM. KAZIMIERZA KULWIECIA

ul. Podwale 23, 00-261 WARSZAWA, tel. 31-80-65